

Nu slutar "Sigge på Taxi" efter 300 000 mil på 43 år

— Egentligen hade jag nog inte tänkt att det skulle stå något i tidningen. För jag tycker inte att det är så mycket att tala om. Det är väl fler än jag som går i pension.

Det sade taxichauffören Sigfrid Johansson i Ätvidaberg. Väl blygsamt, tyckte vi efter att ha språklat en stund med honom på taxistationen i Ätvid. Där fick han för en gångs skull sitta i lugn och ro, medan kollegerna stressade ut och in på olika körningar.

Onsdagen var sista arbetsdagen för Sigge på Taxi. För det är under det namnet han är mest känd i Ätvidaberg även om många känner döpnamnet. Den sista körningen var transport av skolbarn från Kättilstadshället in till skolorna i Ätvid.

Sigfrid Johanssons allra första körning skedde för så när 43 år sedan. Det var 1934.

— Jag hade körkort och trafik kort, berättar han. Men jag hade väl inte kört mer än tio mil sammanlagt. Fast bra gick det. Ungdomarna kom in till samhället och kunde gå på bio. Resan gjordes i en Dodge Victor, en sexcylindring pjäs tillverkad 1929.

□ 300 000 mil

Sedan den resan har Sigge på Taxi slitit ut omkring femton bilar. Den Plymouth han haft de sista åren kunde han i alla fall inte köra slut på. Trots att den rullat över 43 000 mil. Fast den är förstas inte i det skicket att mågen som övertar rörelsen också fortsätter i Plymouthen.

□ Prickfritt

Under de 43 åren, de första tio med Herrsjö i Kättilstad som bas, har det blivit en och annan mils körning. Sigfrid och hans kamrater på Taxi i Ätvidaberg räknar på saken. Man kommer fram till att ett snitt på 7 000 mil om året borde stämma rätt bra. Det blir 300 000 mil! Troligen är det mer.

Sigfrid Johansson, Sigge på Taxi för folk i Ätvid, har gått i pension. Han har kört taxi i 43 år och avverkat omkring 300 000 mil i femton bilar. Prickfritt!

— Då har du förstås varit inblandad i en hel del olyckor, frågar en aningslös reporter.

— Nix, svarar Sigfrid. Jag har kört prickfritt hela tiden. Fast man måste förstås ha lite tur, säger han anspråkslöst. Sen har jag blivit påkörd ett par gånger.

— Litet skillnad har det blivit på jobbet under de här åren, säger han. Ta t ex turen Herrsjö—Ätvid. I dag kostar den 80—90 kronor om man vill tillbaka också. 1934 fick jag fem kronor för att skjutsa folk in till Ätvid, vänta en halv dag och sedan åka tillbaka. Numera är det ju också många körningar som inte fanns förr. Det är skolskjutsar, det är kompletteringstrafik, färdtjänst osv. Så även om bilen blivit allt vanligare så har det inte gått ut över taxiyrket, säger han och pekar bl a på att

antalet taxiförare i Ätvid t o m ökat.

□ Körde rymlingar

Många minnen passerar revy över kaffekopparna. Bl a den gången som Sigfrid hämtade upp två rymlingar vid Sandströms livs. De sa i växeln att de skulle åka till Linköping. Den beställningen verkar skum, tyckte Sigfrid. Han åkte till platsen, hämtade upp två män och släppte inte av dem förrän vid polisstationen. Till rymlingarnas förbannelse och polisens tacksamhet.

Inom kort fyller Sigge på Taxi 70 år. Han är årsbarn med ÅFF. Det passar förstås bra eftersom han är stor fotbollsfantast och inte gärna missar en match på Kopparvallen. Fritidsproblem?

— Nej, jag har massor att göra vid sommarstugan, säger Sigfrid.

CHRISTER BERG

"Sigge på Taxi" slutar

Efter 300 000 mil bakom ratten har "Sigge på Taxi" i Ätvidaberg slagit av taxametern. Sigge, det är Sigfrid Johansson, drar sig tillbaka efter 43 års prickfri körning. Litet tur har jag haft, det är andra som kört på mig, säger han.

SIDAN TJUGOFYRA

2
12

ÅTVIDABERG

Nästan bara villor byggs i Åtvid Utbyggnaden av Grebo ska dämpas

Under den närmaste femårsperioden kommer det att byggas 475 bostäder i Åtvidaberg. Frånsett tio lägenheter i flerfamiljshus blir det bara villor, huvudsakligen friliggande. Allt detta om fastighetskontoret och kommunstyrelsens planeringsutskott i Åtvid får som man vill. Förslaget till bostadsbyggnadsprogram presenteras för kommunstyrelsen på måndag.

Det nya bostadsbyggnadsprogrammet skiljer sig från det gamla i två avseenden. För det första kommer man att bygga mer än vad som tidigare planerats. Det handlar om ett påslag på omkring 10 bostäder per år.

För det andra hejdar man den hastiga utbyggnadstakten av Grebo mellan Åtvidaberg och Linköping. De 25 planerade nybyggena under vardera 1978, 79 och 80 går ner till 15, 10 resp 15. Förslaget innebär inte att slutsumman av antalet planerade hus i Grebo blir lägre, utan att utbyggnaden sker under längre tidsperiod.

□ INTE NORMALT

Det var inte länge sedan man i kommunstyrelsen tog principbeslut om att driva på takten i Grebo. Tomtkön är lång och den kommunala servicen är utbyggd för fler än som nu bor där. Dvs under förutsättning att befolkningen i Grebo hade "normal" struktur.

I själva verket är det så att Grebo vuxit mycket fort under 70-talet. De som flyttat in i de nybyggda husen har till överväganden delen utgjorts av unga familjer. Det har inneburit stor påfrestning på förskola och skola, pro-

blem som man vet är av övergående natur. Men redan har man måst besluta om tillbyggnad av deltidsskolan. Och lokalproblemen i skolan börjar kännas besvärande.

□ PRINCIPER

Riktlinjerna för bostadsbyggandet i Åtvidaberg under åren 978-82 innebär bl a att kommunen ska ta stor hänsyn till efterfrågan och där saker som tomtkön, lånekvoten m m bestämmer byggandet. Vidare menar man att det förhållandet att det finns lediga lägenheter inte ska påverka det övriga byggandet. Kommunen bör också ha en viss lägenhetsreserv i tätorten. Slutligen bör man reservera ca fem tomter för egna hem årligen för att lättare kunna tillgodose näringslivets krav på förtur i tomtkön.

Att man spätt på det gamla programmet med ett tiotal tomter per år beror bl a på att förutsättningarna för det förra programmet ändrats. Då räknade man med att antalet boende perushåll var 2,59 personer. Den siffran har sjunkit till 2,45, vilket i sin tur innebär att behovet blivit större.

Under de närmaste åren kommer det bara att byggas frilig-

gande villor. Genom utbyggnaden av ett 50-tal grupphus i Nygård-Vägverket har man, åtminstone tillfälligt, täckt det behovet.

Närmast börjar man bygga ut Basthagen och Göstas park. I Basthagen har man dessutom beslutat skynda på och bygga fler hus om året än vad som från början var tänkt. Redan (!) i mars beräknas de första kunna teckna tomter i Basthagen. Första byggstart är beräknad till augusti nästa år.

□ PROGRAMMET

I korthet har bostadsbyggnadsprogrammet följande utseende:

Nästa år byggs 55 hus i Basthagen, 10 i Västantorp och 15 i Grebo. 1979 påbörjas 40 hus i Basthagen, 25 i Göstas Park och 10 i Grebo. Dessutom planeras det för 10 lägenheter i centrum.

1980 fortsätter man med 65 villor i Basthagen och 15 i Grebo, 1981 med 65 i Basthagen och 10 i Grebo och 1982 slutligen med 65 i Basthagen och 15 i Grebo.

I Björnsäter, Falerum och övriga delar av kommunen beräknar man byggstart för 13 villor varje år.

CHRISTER BERG

Rättning i tomtköleden

I dag har Åtvidaberg mycket generösa regler för hur man får stå i tomtkön. Så generösa att det i princip bara är att anmäla sig och sedan är man med för evig tid. Man flyttas bara framåt hela tiden allteftersom de som är före nappar på något anbud. Inget kostar det heller. Nu har kansliet på kommunalkontoret fått i uppdrag att ta fram förslag till nya regler.

Ett första utkast har presentationsrådets för och diskuterats av kommunstyrelsens planeringsutskott. Exakt hur förslaget kommer att se ut blir inte klart förrän till nästa sammanträde. Men att det blir betydligt mer restriktivt än de regler som nu gäller är givet. En avgift kommer att införas och troligen kommer var och en att erbjudas ett begränsat antal alternativ innan vederbörande åker ut ur kön. Man är överens om att det nuvarande systemet gynnar de som minst behöver ett hus.

Det framgår också av en undersökning som gjorts av dem som står i tomtkön. I toppen, dvs de som får budet först, återfinns ett dominerande inslag av tomtsökande som redan bor i egen villa. Vidare finns många som bor i annan kommun. Endast några få i toppen bor i lägenhet. Vandrarna neråt i tomtkölistan, som i dag upptar omkring 250 namn, hittar man i mittenskiptet en helt annan sammansättning av sökande. Där bor den stora majoriteten i lägenhet. Det är också här man hittar de ivrigaste tomtpekulanterna.

Skatterna i Åtvidaberg är nu klara Bo "rätt" och tjäna nästan en krona

I och med landstingets beslut om skattehöjning med en krona till 12:75 är det nu klart vad åtvidabergarna får betala i kommunalskatt nästa år. Förutom landstinget så höjde också kommunen sin utdebitering med en 50-öring till 16:20. I botten har man alltså 28:95. Sen tillkommer kyrkoskatten eller åtminstone den avgift som också de som gått ur svenska kyrkan får betala. Här växlar det en hel del mellan de olika församlingarna i Åtvidaberg. Så mycket att den som har en beskattningsbar inkomst på 40 000 kr får betala 340 kr mer i Värna än i Åtvid.

I Åtvids församling blir den sammanlagda kommunalskatten 29:90. Kyrkan tar ut 95 öre, sedan församlingen höjt skatten med 10 öre. Den statskyrkolöse kan dra ifrån närmare 40 öre från 29:90.

I Grebo församling ligger kyrkoskatten på 1:35. Den är oförändrad mot förra året. Sammanlagt kommer man där upp i 30:30. Ca 29:85 för dem som inte är med i statskyrkan.

I Värna har man kommunens högsta kommunalskatt. Kyrkan tar här ut 1:80. Det innebär en summa på 30:75. Den som gått ur statskyrkan tjänar drygt 70 öre på varje skattekrona.

Yxnerum har en kyrkoskatt på 1:70. Ligger inte långt från Värna således. Summan blir 30:65. Minus nära 70 öre för den som lämnat statskyrkan.

Björnsäter har också oförändrad kyrkoskatt. Här ligger den på 1:40, vilket gör summa 30:35. Omkring 55 öre kan den som inte är

medlem i svenska statskyrkan dra ifrån.

Hannäsborna får höjd kyrkoskatt med 10 öre till 1:60. Den sammanlagda kommunalskatten blir då 30:55. 29:90 blir det för den som gått ur svenska kyrkan.

Även i Gärdserum har kyrkoskatten höjts med 10 öre. Här tar kyrkan ut 1:30 vilket gör 30:25 sammanlagt. 50 öre drar den statskyrkolöse bort.

Det ovanstående innebär således att man nu i Åtvidaberg på flera håll slagit hål på 30-kronorsgränsen. För bara några år sedan ansågs ju 30 kr som det absoluta taket. Det framgår också att det är billigare att bo i tätorten än i landsbygdskommunerna. Den som har en skattepliktig inkomst på 40 000 får betala 340 kr mer om han bor i Värna än den som bor i Åtvid. Fast det kanske det är värt...

Den skillnaden beror alltså på de olika skatterna som försam-

lingarna tar ut. Den som inte är medlem i svenska statskyrkan får en viss lindring, dock inte hela kyrkoskatten. Han eller hon måste betala till kostnader för folkbokföring och begravningsväsende. Den delen av kyrkoskatten beräknas uppgå till 60 procent.

När kommunfullmäktige i Åtvidaberg beslutade om höjning med 50 öre föreslog moderaten Åke Elliot att man skulle nöja sig med 10 öre. Mellanskillnaden på ungefär en miljon skulle man i stället låna upp.

Åke Elliot pekade då på att kommunalskatten 1950 var sammanlagt 9 (nio) kronor. 1977 betalar man i Åtvids församling 28:30. Om den här utvecklingen får hålla på kommer vi år 2000 att betala 80 kronor. Är det inte dags att bromsa snart? frågade Åke Elliot utan att få gehör från fullmäktige-majoriteten.

CHRISTER BERG

20 platser "fattas" i kommunalhusen

För närvarande avlönas på kommunalkontoret i Åtvidaberg närmare 750 heltids-, halvtids- eller deltidsanställda. Det kan ge ett grepp om hur stor kommunen är som arbetsgivare. Då skall man förstås veta att i den här summan ingår 30-40 personer i beredskapsarbete, att det finns många dagbarnvårdare, hemsamariter osv. Omräknat i heltidstjänster hade kommunen vid årsskiftet 525 anställda. Det är en ökning med 50 på tre år.

Och antalet kommunalanställda kommer att fortsätta att öka, något som man har påtagliga känningar av i de båda kommunalhusen. De är för små, alldeles för små. I dag har man t o m "utlokaliserat" ett tiotal tjänstemän.

För närvarande har över 30 personer sin arbetsplats i nya kommunalhuset. I gamla kommunalhuset jobbar drygt dussinet människor på den sociala förvaltningen.

Än så länge har man till nöds kunnat klara av behovet av kontorsplatser. Men när så småningom nyinrättade och inte besatta tjänster tillträtts krävs åtgärder. I de båda kommunalhusen handlar det om nästan tio tjänster. Expansionen lär inte vara slut med det.

Det är bakgrunden till den på senaste tiden häftigt diskuterade frågan om var och hur kommunen ska lösa sina lokalproblem. Kommunfullmäktige beslutade sig för att man bygger ut nya kommunalhuset. Men tills den utbyggnaden är klar kommer lunchrum och sammanträdesrum att göras om till kontor. Lediga utrymmen i fastigheter runt torget ska utnyttjas. Fritidskontoret får maka på sig till eventuella utrymmen i sporthallen.

Trubaduren Anders Fugelstad har gästat Åtvidaberg. Han gjorde ett framträdande på fritidsgården, där han sjöng flera visor och läste dikter. Omkring 120 ungdomar passade på att lyssna på programmet. Både publik och gästartist hade efteråt bara berömmande ord att säga om varandra.

Åtvidabergs socialdemokratiska förening anordnade på lördagen ett informationsmöte på Östergården. Föreningens ordförande Göran Gustafsson hälsade den fulltaliga publiken välkommen i samlingsalen. Sociala centralnämndens ordförande Göran Pettersson gav en fyllig information om den sociala budgeten och om åldringsvården i kommunen. För den musikaliska underhållningen svarade trubaduren Sören Dahlgren och dragspelarna Arne och Sören Blomqvist.

Oklar dikeskörning. Mitt på den breda raksträckan söder om Vire-sjö på vägen mellan Åtvidaberg och Kisa fick tre ynglingar på söndagskvällen sladd på sitt fordon. Färden slutade långt ner i ett dike på vägens motsatta sida. Polis som kallades till platsen fann två av ynglingarna i ett närbeläget hus. Den tredje och ägaren till bilen fick man kontakt med på måndagen. Omständigheterna kring olyckan undersöks nu av polisen. Två av ynglingarna är hemmahörande i Överum och den tredje från Åtvidabergstrakten.

Julen 1977 i Åtvidaberg

Mina tre "tokiga" klasskamrater Lotta — Pelle — Stefan

Vi har haft en pryö-elev på Correspondenten i Åtvidaberg. I två veckor har Ann Hagman "drabbat" oss. För om sanningen ska fram har det varit två rätt jobbiga veckor. Fast också roliga, det ska erkännas. Jobbigt eftersom hon ifrågasatt allting man gjort och skrivit. "Jag vill" eller "jag tycker" har inte fått duga som svar. Sen har hon jobbat undan så snabbt att man knappt hunnit med att ge henne nya arbetsuppgifter. Än mindre sköta sitt eget ordinarie arbete. Snart nog hade vi undanstökat den traditionella intervjun med elevrådets ordförande, skrivit notiser, andra artiklar, gått igenom förberedelser, fotografering, rubriker, ingresser osv. Vad göra? Flera dagar återstod innan lugnet åter skulle lägra sig över vår lilla lokalredaktion. Jo, vi upptäckte det som så många journalister inte ser: att nyheterna ofta finns där, mitt framför näsan på oss.

Det visade sig att Ann har tre ganska ovanliga klasskamrater. Alla tre värda uppmärksamhet. Kanske har hon fler. Vidstående presentation av de tre är i stor utsträckning en produkt som bär Pryö-Anns egen prägel. Det är kanske inte alltid så vanligt när det gäller pryö-elever.

Ann Hagman, pryöelev på Correspondentens lokalredaktion i Åtvidaberg

Lotta, hästtokig:

Tänk om man hade råd att köpa en egen häst

Lotta Svensson är en helt vanlig tjej. Hon är 15 år och heter egentligen Louise. Men det är aldrig någon som säger annat än Lotta. En vanlig tjej? Nej, det är nog inte riktigt rätt. Hon är faktiskt litet tokig. Speciellt när det gäller hästar. Ridning är det bästa hon vet. Hon tycker om det så mycket att hon utan vidare "offrar" 20 timmar i veckan på sin hobby. Mesta tiden ägnas favoriten Flight. En rasande grann och ståtlig fux.

Lotta Svensson och favoriten Flight

Lotta har hållit på med ridsporten i snart sex år. Jag började för att nästan alla andra i klassen red, säger hon. Första åren blev det väl att jag åkte till stallet en gång i veckan. När det var lektion. Nu är jag ute där nästan varje dag.

Efter skolan

Så fort skolan är slut byter Lotta och tar på sig "hästklä-

derna" och cyklar ut till Vrånghult utanför Åtvidaberg där stallet ligger. Fast för den skull struntar hon inte i skolan. Det har nog hänt mer än en gång att läxböckerna fått följa med. Så kan man ju välja hästvärd i fritt valt, som hon också har gjort.

Ute i Vrånghult hjälper hon till med alla möjliga göromål, som

att köra dynga och ge hästarna mat. Ibland blir belöningen en extra ridtimma. På helgerna jobbar Lotta mot betalning.

En egen häst

Lottas dröm är att en gång få så mycket pengar att hon kan köpa en egen häst. Helst av allt skulle hon vilka köpa Flight. Och börja tävla dressyr.

Lotta har också varit med i flera olika ridtävlingar med blandad framgång. Det skulle förstås vara en fördel om jag hade en egen häst, säger Lotta, för då skulle jag kunna träna mycket mer. Nu kostar varje lektion 14 kr så det blir ju rätt dyrt

Slam från Valdemarsvik. Kommunstyrelsen har godkänt ett förslag till avtal mellan Åtvidaberg och Valdemarsvik som innebär att Valdemarsvik får deponera slam till Åtvidabergs avloppssystem. Det handlar om sanitärt spillavlopp. Åtvidaberg är berett att ta emot högst 1 500 kubikmeter slam om året till en kostnad av 22 kr per kubikmeter.

Julen 1977 i Åtvidaberg

Från Bysjöns dy och simhallens klor till sportdykarnas paradiset — Malta

I sakta mak mera svävade än simmade vi fram över den kupe-rade havsbotten. Bubblorna från luftapparaterna bildade ett effektivt fyrverkeri vid varje utandning. En myriad av små och stora bubblor som lockade till sig massor av små fiskar i regnbågens alla färger. De allra minsta var nästan påträngande när de nyfiket undersökte vad för slags underliga gäster det var som

störde den nästan klassiska friden. För övrigt var allt stilla. Ovanför oss, 30—40 meter, bröt solstrålarna vattenytan. Men trots det stora djupet hade vi utmärkt sikt. Plötsligt tecknade Pierre åt oss att vara stilla. Strax därpå fick vi förklaringen. En rocka i sikte.

Dröm eller verklighet? Ja, nog var det många av oss som upplevde skillnaden som härfin. Kanske bara i form av ett antal nypmärken i skinnet. Vi, det var alltså ett tjugotal åtvidabergare. Platsen var ett varmt Medelhav vid Malta.

Det var vid jultiden förra året som vi upptäckte att det fanns många i Åtvid som var intresserade av sportdykning. Kanske skulle vi bilda en klubb? Med den ständige idémakaren och organisatören Roland Lind i spetsen började Åtvidabergs sportdykar-klubb ta form.

□ Cousteau

Redan från början drömde vi om att då dyka på något riktigt ställe. Simhallen i Åtvid i all ära. Sjöarna runt Åtvid i all ära även de. Men det är ju inte precis vad man drömmer om. Inom varje sportdykare finns det trots allt en liten Cousteau.

När snöstormarna härjade som värst bestämde vi oss. I sommar åker vi. En rad resebyråer kontaktades. Men inte blev väl postverket förmöget på byråernas svar. Bara två hörde av sig.

Hur som helst fick vi kontakt med stockholmare Pierre Wechman, en kille som verkligen kunde det här med sportdykarresor. Han fick fria händer att organisera vår resa. Något som vi inte behövde ångra. Innan vi ens hade hunnit ha vårt första årsmöte i februari var plats och tid spikad. Malta i september.

Med Medelhavet i tankarna fick naturligtvis alla de kommande träningsstimmar i simhallens klorvatten och Örnas nästan sikt-lösa vatten ett helt annat innehåll.

□ M som i Malta

Våren gick. Sommaren för-

svann och så kom då äntligen september med dagen M. M som i Malta. Nog pirrade det i magen på flera av oss när vi lättade från Arlanda. I det över 20 man och kvinnor starka sällskapet fanns många som förut inte varit utanför landets gränser och inte heller flugit förut.

En vecka hade vi framför oss. Men vilken vecka!

På Malta där vi installerade oss på hotell i Sliema togs vi om hand av Pierre. Till sin hjälp hade han Mike, en tuff skotte som tidigare varit utbildningsledare för dykare i engelska flottan. Mike assisterades av hustrun Agnes och två ungdomar.

För Mike betydde säkerheten mer än något annat. Så det gällde att ha ordning på lufttuber, regulatorer, dykarkort, kondition osv innan man fick plumsa i. Nere i vattnet måste vi ha hundra procentig kontakt med varandra. Noga, javisst. Men så hände heller inga olyckor.

□ Åtta dyk

Under den veckolånga vistelsen på den f d engelska kolonin hann vi göra åtta organiserade dykningar. Plus en hel del på egen hand. En dag var dykfri men i stället fick vi på natten uppleva en helt fantastisk mörkerdykning.

Debuten skedde vid Blue Grotto. Här fick vi nordbor den första kontakten med den värld vi drömte om i månader. Sakta följde vi botten. Tio, tjugo, trettio, ja, to m fyrtio meter under vattenytan. Fortfarande hade vi en utomordentligt fin sikt. Fortfarande var det våldsamt färgrikt.

□ Skorstenen

Fortsättningsvis transporterade vi per båt och buss till det ena fantastiska dykstället efter det andra. Skorstenen, Blue Lagoon, Cominotto, Pefingret, Azurwindow. Vilka världar!

Fyrtio meter under vattenytan — ändå är sikten utmärkt

Hur ska man egentligen förklara den känsla man upplever nära fyrtio meter under vattenytan? Viktlös som en astronaut? Svävande som en segelflygare? Nej, det går inte. Undrar just hur en ängel med lufttuber känner sig?

□ Vilket akvarium

Men storartat var det. Att simma omkring i nästan viktlöst tillstånd. I en annan värld. Som i ett stort akvarium. Över ett kargt månlandskap. I en färggrann och växtrik bergsformation. Bland fiskar som man skulle behöva ett psykedeliskt tillstånd för att förklara.

Bläckfiskar, murenor, havsborrar, de giftiga och väl kamouflerade skorpionfiskarna blev våra nya vänner. För att inte tala om alla de miljoner regnbågsfärgade småfiskar som ständigt slog följe med oss bubblande främmande varelser.

Aven om Maltaresans huvudmål givetvis var att få uppleva Medelhavet under vattenytan så hann vi också med de traditionella sevärdheterna. Vi kunde t ex genomföra en lyckosam hajtandsjakt. Så bland souvenirerna i många åtvidabergska sportdykarhem finns nu en så där 20-25 miljoner år gamla hajtänder som vi kafsade fram i ett gammalt havsbottenfält.

Vi plockade vindruvor, köpte billiga jeans. Vi var med på det obligatoriska beach partyt och deltog i en kanifest. Vi beskådade ett helt fantastiskt fyrverkeri med anledning av något okänt helgons födelsedag. Vi rusades omkring på något som invånarna kallade för vägar. En gång i en buss rattad av en chaufför som fått en svensk spritballong att ge utslag bara genom att titta på den. Det ska man behöva få se som ledamot av trafiksäkerhetskommittén.

Fort, alltför fort, ilade vår septembervecka iväg. Det kändes som om vi knappt hunnit akklimatisera oss förrän vi stod där på flygplatsen med våra packade väskor fyllda med hajtänder, sjöborrar, snäckor och musslor och tog Mike och hans medhjälpare i hand. Tackande för en underbar vecka.

□ Röda havet nästa år

Vi var massor av erfarenheter och intryck rikare. Och beslutade på stående fot att göra ett nytt äventyr nästa sommar. Hemma har vi nu kartor och broschyrer över nya resmål framme för studier. Vart vi åker med våra aggregat och förväntningar? Röda havet? Jo, det ska visst vara något extra. Det tar vi! Om bara plånboken tillåter.

Text: LENNAR FOGELQWIST
Foto: JÖRGEN JANSSON

Pelle, ÅFF-målvakt:

8/12

Jag har spelat fotboll sedan jag lärde mig gå

Jag har hållit på med fotboll ända sedan jag kunde gå. Det säger Per Magnusson II i ÅFF. Pelle är 15 år och har spelat i ÅFF sedan han kom till Åtvidaberg med sina föräldrar för över fyra år sedan. Hans plats i laget är målvakt. En duktig sådan. Drömmen är förstås att bli så bra att han platsar bland de stora grabbarna i A-laget. Han vet att vägen dit är lång. Men han satsar stenhårt på att nå målet (F'låt vitsen!)

Många tror att det där med att vara målvakt är detsamma som att stå och "slappa" i målet, berättar Pelle. Men så är det inte. Långt därifrån. Man måste vara med i spelet hela tiden, dirigera kompisarna i försvarsspelet och hela tiden hålla sig varm så man inte stelnat till när motståndarna kommer stormande.

Träningen är ju inte densamma för en målvakt heller, fortsätter

Pelle Magnusson, II, i ÅFF på Koppervallen

Pelle. Man måste träna upp smidighet och reaktionsförmåga genom specialträning. På vintern

står jag i mål i handboll. Där gäller det att reagera snabbt.

Pelle lägger ner mycket tid på fotbollen. Det blir en dos mest varje dag i form av träning, matcher, egen träning eller genom att gå på olika matcher. Från pojklag till A-lag. Minst tio timmar i veckan blir det.

Inte dyrt, men...

Så väldigt dyrt är det väl inte att hålla på med fotboll, säger Pelle. Men nog tycker jag det är fel att vi i pojklagen ska hålla oss med nästan hela dresen själva, att vi måste tvätta själva och att vi måste betala en femma per man för bortamatcher. För så är det minsann inte i A-laget där de också har varsin bil och får betalt för sina matcher. Riktigt rättvist är det inte.

ÅFF:s blivande stjärnmålvakt berättar till sist att det inte gör ont när man kastar sig, att hans favoritlag är Stoke för att de jämt haft bra målvakter och att han tycker ÅFF är den bästa svenska klubb man kan vara med i.

Stefan Thorsell på sin bromslösa maskin

Om jag är rädd för vurpor? Nä, de e bare å öse på!

Det var först i våras som Stefan Thorsell, 16 år, började köra speedway. Ett halvår och ett tiotal tävlingar senare är han en av de yngsta och mest lovande i Linköpingsklubben Filbyterna. Nu är han mer än någonsin tänd på att köra runt, runt, runt med ena foten i backen. På sin bromslösa maskin.

Jag har nog så länge jag kan minnas varit intresserad av motorer och andra tekniska saker, säger Stefan, som t ex ångmaskiner, mopeder osv.

Det här med speedway har sedan många år legat pappa Lars varmt om hjärtat. Det är också han som tagit med Stefan på en del tävlingar. I höstas fick Stefan chansen att provköra en speedway-cykel. Han blev biten direkt. Några veckor senare hittade han

per annons en jättefin begagnad cykel i Norrköping för bara 1 200 kr. En helt ny kostar ca 8 000 kr.

Så snart snön försvann i våras satte Stefan i gång med träningen. Två gånger i veckan och med den skicklige P-O Söderman som tränare. Han tränar på Sveie stadsbanan utanför Linköping. Den som ställer upp med skjuts dit är, förstås, pappa Lars.

□ Framgång direkt

Så småningom ansågs Stefan mogen för att vara med i C-laget. Då körde han själv hem fem poäng av lagets åtta. Sedan har han kört flera omgångar för både B- och C-laget. Men Stefan har

också varit med i flera tävlingar. I kvalet till junior-SM kom han sexa. Det var en placering från SM-final. Han har kommit etta i ett par cup-tävlingar och fyra i en stor B-tävling i Kumla. Det är framgångar som inte många förare har nått i den åldern.

□ En ny Michanek

Stefan räknar med att speedway-intresset kräver mellan tio och femton timmar i veckan. Ibland mer. För det är inte bara att träna och tävla. Man måste också hålla motorcykeln ren och i topptrim. Det går åt många timmar på kvällarna till det.

Idolen är naturligtvis Anders Michanek. Stefan säger att han ska jobba så mycket han kan för att komma upp i samma klass som denne. Men det kommer att ta mycket tid och många vurpor.

För en och annan vurpa blir det. Det kan bli trångt i de snäva kurvorna ibland när fyra förare på sina bromslösa maskiner kommer ångande i 80 km fart.

Men rädd? Nä, försäkrar Stefan. De é bare å öse på.

Gatubelysning i Rumma. Han-näs Folkets husförening har begärt att kommunen bekostar upp-sättning och drift av gatubelysning på vägen och vid parkerings-platsen vid Rumma Folkets hus. Kostnaden för åtta lampor har beräknats till 7 200 kr vartill kommer grävning och drift. Gatukon-toret meddelar att det finns pengar kvar i kontot för gatubelysning varför kommunstyrelsen tillstyrker föreningens önskemål.

Julen 1977

Södra Östergötland får gymnasium? De dåliga vägarna ett svårt hinder

Åtvidaberg verkar av allt att döma vara den kommun i södra Östergötland som har de bästa chanserna att få en gymnasieskola. Eller, som det heter mera formellt: att bli centrum i en ny gymnasie-region. Frågan om det över huvud taget finns underlag för en gymnasieskola i den södra länsdelen som omfattar Valdemarsvik, Åtvidaberg, Kinda och Ydre har inlitterats av länsstyrelsen. En utredning som

gjorts av läns skolnämnden har presenterats. Av utredningen framgår att det finns underlag för vissa former av gymnasieskolor. Men utredarna med rektor Olof Fahlén i spetsen framhåller att en grundförutsättning för bildandet av ny gymnasie-region är att vägarna i södra Östergötland radikalt förbättras. Det gäller främst vägen mellan Åtvidaberg och Kisa. Ständigt återkommer således myndighet efter myndighet till vad som allt klarare framstår som det stora hindret för en positiv utveckling i södra länsdelen:

Avstår från förköpsrätten. Kommunstyrelsen har beslutat avstå från kommunens förköpsrätt beträffande fastigheten Borkhult 2:26 där köpeskillingen uppgår till 60 000 kr och arealen till 5 000 kvm. Likaså avstår man från köp av Borkhult 2:27 där köpeskillingen är 30 000 kr och arealen 3 450 kvm.

Telefontid för ordföranden. Skolstyrelsen har begärt medel för att dess ordförande ska kunna ta ledigt från sitt ordinarie arbete 16 timmar i månaden för att då stå till skolans eller allmänhetens förfogande. Tiden skulle kunna utnyttjas för telefonsamtal, sammanträden, besök i skolor osv. Nyordningen skulle införas snarast. Man har beräknat den årliga kostnaden till 12 000 kr per år. Kommunstyrelsen har godkänt önskemålet. Samtidigt har man uppdragit åt arvodeskommittén att närmare se över olika nämnders och styrelser behov i den här frågan.

den miserabla väg som förbinder Kisa—Åtvidaberg—Valdemarsvik. Kommunerna har klagat högljutt. Länsstyrelsen har upprepade gånger stött kommunernas krav på bättre väg. Frågan har to m tagits upp i riksdagen av centerpartisten Anna Wohlinder Andersson.

□ Negativ trend
Utvecklingen i den södra länsdelen har varit negativ särskilt under 70-talet. Åtvidaberg är väl känt för sina problem i samband med Facitkrisen. Men paradoxalt nog ser man i kommunen ändå framtiden an med viss optimism. Atminstone i prognoserna.

Värre är det för Valdemarsvik, Kinda och Ydre där den negativa trenden enligt prognoserna håller i sig ända fram till 1990. Både vad gäller befolkningstalet och antalet sysselsättningsstillfällen.

□ Åtgärder nödvändiga
Tillsammans har de fyra kommunerna en dyster framtid om inget görs. Detta medan länet i övrigt pekar på nästan bara plus-tecken. Åtgärder är därför nödvändiga för att klara den södra länsdelen. En av dessa åtgärder skulle vara tillskapandet av en gymnasieskola i regionen. Ett gymnasium skulle dels innebära fler arbetstillfällen dels förbättra samhällsservicen. Dvs medföra eller atminstone bidra till en positiv utveckling.

Redan i dag finns det ett tryck på att inrätta ett femte gymnasium i Linköping. Ett behov som måste täckas inom en femårsperiod. Det trycket kan lätta om södra länsdelen får ett eget gymnasium.

□ Underlag finns
I den nu presenterade utredningen har man främst inriktat sig på att undersöka om det finns tillräckligt elevunderlag för en gymnasieskola. Man har främst tänkt sig ett gymnasium med minimiorganisation som i dag finns i Tibro i Västergötland. Ett annat alternativ skulle vara ett gymnasium av s k SSG-typ. SSG står för Särskild Samordnad Gymnasie-

skola för orter med lågt elevunderlag. Enligt de statistiska uppgifter som tagits fram räcker 16-åringarna i respektive årskull till. I utredningen kan man bara se två alternativa platser för en framtida gymnasieskola. Den ena platsen är Kisa som skulle ha Åtvidaberg, Kinda och Ydre som upptagningsområde. Den andra platsen är Åtvidaberg, som skulle hämta elever från Åtvid, Kinda och Valdemarsvik.

□ Läggs i Åtvid
Av utredningen framgår att det är flera saker som talar för Åtvidaberg. I den Åtvidabergska tänkta regionen finns nästa år 462 16-åringar mot 388 i Kindaregionen. För Kisas vidkommande kan man utgå från att många Ydreelever också i fortsättningen väljer gymnasierna i Eksjö eller Tranås. Medan däremot Åtvidaberg kan få ett tillskott för Överumsdelen i Västervik.

Sedan utredarna vägt samman siffrorna finner man att en gymnasieskola i Åtvidaberg skulle samla 350 elever och 50 färre i Kisa. Till detta kommer att Åtvidaberg när det gäller vägvästand till de andra orterna är betydligt mer attraktivt än Kisa. Underlaget finns således. Men, som sagt, det är det där med vägen. I rent studiesyfte kan en bilpromenad mellan Kisa och Åtvidaberg rekommenderas. Om man har gott om tid och tålmod.

CHRISTER BERG

Dyrare soptömning. Från nyåret höjs renhållningstaxan i Åtvidaberg. Højningen uppgår till ca 15 proc och är helt och hållet baserad på det höjda konsumentprisindexet. För en villa med 160-literssäck kommer årskostnaden att uppgå till 280 kr mot tidigare 240 kr.

Rensar diket. Kommunstyrelsen har beslutat att gatukontoret får sätta igång att rensa diket mellan Axsjön och Ören. Enligt deldom från vattendomstolen skall arbetet vara klart före utgången av 1977. I 1978 års budget finns 20 000 kr för ändamålet. Gatukontoret får ta ut ett litet förskott.

8/12

Åtvidaberg

BRAGD I DET TYSTA

Mitt bland dagens stora bragder och hjältesagor händer att man ur det vardagsgrå plötsligt får en glimt av ett helt annat slags hjältedåd som gör en stum och full av beundran över vilket mod, vilken vilja och pliktkänsla som kan utspela sig ibland oss utan att någon egentligen har en aning om vad som händer.

Vid ett besök nyligen hos ett vänligt pensionärspär invid kyrkan i Hannäs, Anna och Ragnar Backström, i deras fina vackra hem där de klarar sitt liv alldeles på egen hand, trots att båda är svårt handikappade, berättade de en del om sitt liv. Att vara gammal och klara sig själv är inte unikt, men de berättade om en händelse för bara några år sedan som sannerligen inte hör till de vanliga.

De hade vid början av sjuttio-talet en liten gård, Braberg, i Hannäs sockens norra del. Den låg en och en halv kilometer skogsväg upp i skogen och vägen slingrade brant och tvärt uppåt bitvis, med stup på ena sidan och stenklabbar uppåt på den andra.

Här levde de ett strävsamt liv men lyckligt, med sju kor, en häst och höns. Varje dag körde Ragnar med traktorn med mjölken den

svåra vägen till landsvägen. Mjölken måste dit!

Men en morgon vaknade Ragnar och fann att han inte kunde se. Han var blind! Ögonen hade svullnat ihop av en infektion, och Anna berättade att de såg ut som rätt kött. Man kunde tycka att Ragnar borde stannat i sängen! Nej, mjölken skulle till vägen och Ragnar skulle köra dit den!

Man fick mjölken på! Han kom på traktorn som stod vänd mot vägen och han startade mot landsvägen nedför de branta kurviga backarna. Och han såg ingenting!

Men hur? Jo, Anna gick strax framför traktorn, som en lotsfisk framför en haj. Han körde en halvmeter! Anna korrigerade: "Mer höger. Mer vänster! Nu kör du nästan av! Backa några decimeter! Framåt! Sakta! Sakta! Stopp!"

Hela vägen, en och en halv kilometer. På känn och med Annas tålmodiga ledning. Men ner skulle dom med mjölken.

Man kan se det framför sig. Den blinde på traktorn och hans lilla fru snubblande framför det tunga farliga fordonet. Styrt av en plågad men lugn blindman. Brant nedför.

Ned kom dom! Ragnar ordar

Pensionärsparet Anna och Ragnar Backström

inte mycket om hur det var. Bara konstaterar att det gick fast det var svårt och han minns mest att han hade så ont.

Sedan kom han på sjukhus för lång tid och blev något bättre. Men mer än ledsyn har han aldrig återfått sedan den dagen.

Anna skötte ensam gården under tiden men fick hjälp med körningen.

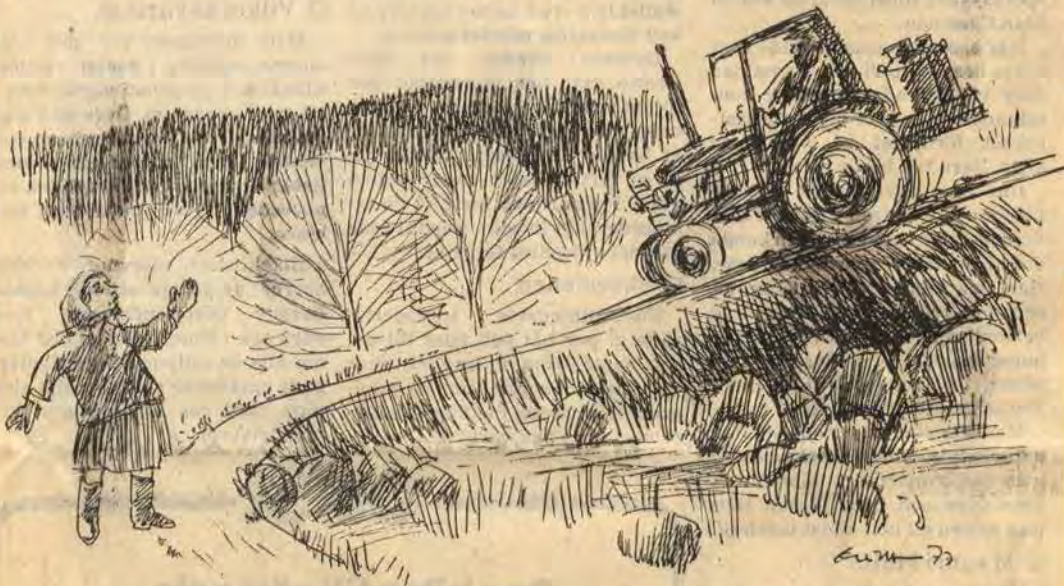
Inför denna stilla sensationsfria berättelse vid ett kaffebord en vardagseftermiddag kände jag mig helt liten inför vad en människa kan när hon måste.

Jag har tittat på backarna. Dom finns där än. Jag tror inte

många skulle vilja prova på Ragnar och Annas åktur en gång till!
JAN FORSELL

Kyrkan köper tjänster. Kyrkorådet i Åtvids församling och pastoratskyrkorådet i Åtvids m fl församlingars pastorat har begärt att få köpa tjänster av kommunen under januari månad nästa år. Kommunstyrelsen har gått med på begäran och vill ha 2 700 kr för sina tjänster.

Förlängda beredskapsarbeten. Länsarbetsnämnden har gått med på att de 24 ungdomar i Åtvidaberg som för närvarande är sysselsatta i beredskapsarbeten i kommunala förvaltningar får fortsätta t o m utgången av februari månad. Egentligen skulle beredskapsarbetena ha upphört i mitten av december. Nu får ungdomarna fortsätta på institutionerna till den 9 januari då den nya perioden börjar. De som under hösten jobbat med röjning i parker och skogar berörs inte av beslutet.

Anna gick före och dirigerade traktorfärden nedför den branta backen

Frågor om lokaliseringsspolitik fortfarande obesvarad i Åtvid

Vid kommunfullmäktiges förra sammanträde bordlades en fråga om inrättande av en tjänst för näringslivsfrågor. Kommunstyrelsens majoritet föreslog att den arvodestjänst som näringslivskonsult Ernes Olsson har i fortsättningen permanentas. I kommunstyrelsen reserverade sig centergruppen mot beslutet. Man menade att den personal som finns i dag på kommunkansliet i samarbete med länets företagareförening räcker.

I fullmäktige uppstod debatt i frågan. Debatten slutade med att den borgerliga gruppen gick med på att 75 000 kr anslås för näringslivsfrågor men att frågan om en särskild ny tjänst bordlades.

I fullmäktige bad Brita Petersson (m) om en redovisning av vad som gjorts, resultat, kostnader och vilka kontakter man har med företag på orten. Hon fick då inget svar.

Nu har Brita Petersson tillsam-

mans med partikamraten Ingvar Kindsjö förnyat sin framställning. Den här gången till kommunstyrelsen. De vill i skrivelsen ha reda på resultatet av det arbete som näringslivskonsulten utfört. Man vill veta hur kontakterna är med de redan etablerade företagen och vilka kontakter med utsocknes företag som inte givit resultat. Slutligen vill man veta hur stora totala kostnader man haft för lokaliseringsspoli-

ken sedan kommunen fick en näringslivskonsulent.

Men Brita Petersson och Ingvar Kindsjö får inget svar den här gången heller. Kommunstyrelsen hänvisar till att frågan är bordlagd i kommunfullmäktige och därmed inte också kan vara föremål för ny behandling innan den är avgjord av fullmäktige. Kommunstyrelsen hänvisar också till att man inte har möjlighet att bereda ärenden som inkommer för sent. Skrivelsen inlämnades i fredags och kommunstyrelsen hade sammanträde i måndags.

Fredagen den 16 december behandlar kommunfullmäktige åter frågan om huruvida man skall inrätta en tjänst för näringslivs-, sysselsättnings-, planerings- och informationsfrågor. Man vågar nog gissa att ärendet föranleder en stunds debatt.

CHRISTER BERG

Nu kan också småkommuner få ett fungerande gymnasium

Ett stort antal kommuner i landet är utan gymnasieskola av traditionellt slag. På många orter skulle man mer än gärna se att man kunde få möjlighet att inrätta ett gymnasium. Men för låga befolkningssiffror och bristande elevunderlag har då lagt hinder i vägen. I konkurrensen om lokaliseringssvilliga företag anses det vara en stor fördel om en liten kommun kan erbjuda en gymnasieskola. Därför är det i dag många kommuner som ivrar för att få olika gymnasiella utbildningsvägar till sig.

I Östergötland t ex pågår just nu en dragkamp mellan kommuner i den södra länsdelen, där främst Åtvidaberg, men också Kinda är de starkaste aspiranterna.

Det finns också en annan sida av problemet. Ungdomar i glesbygdskommuner utan gymnasium har en klart missgynnad ställning. Långa resor, inackorderingsproblem och ökade kostnader verkar hämmande på ungdomar och deras föräldrar. Ungdomar i glesbygd har sämre möjligheter till utbildning.

Men under främst 70-talet har möjligheterna för småkommuner att få en gymnasieskola ökat betydligt. Under de senaste åren har en försöksverksamhet med gymnasial utbildning i glesbygd vuxit fram. Enligt dem som berörts av

verksamheten har den varit mycket lyckosam.

Den senaste modellen kallas Särskild Samordnad Gymnasieskola i B-form, förkortat SSG-B. Ett sådant gymnasium kan inrättas på orter där antalet elever i respektive årsklass uppgår till 150-300.

SSG-B-skolan är i kvalitet likvärdig den reguljära gymnasieutbildningen. I princip är all undervisning schemalagd och närvaron obligatorisk. Självstudier kan få förekomma. I görligaste mån skall eleverna delta i de centrala proven.

Hittills har SSG-B-skolan prövats på sju platser i landet: Härjedalen, Jokkmokk, Pajala, Strömstad, Malung, Arvidsjaur och Åre.

Man har undersökt hur skolläringar, lärare och elever uppfattar den nya lilla formen av gymnasieskola och funnit en rad fördelar. Man pekar gärna på värdet av den lilla skolenheten där de små grupperna ger möjlighet till mer individuell undervisning. Man har t ex funnit att det är betydligt färre studieavbrott i SSG-B-skolan än i de konventionella gymnasierna.

Vidare har man kunnat konstatera att införandet av SSG främjar glesbygdskommunernas lokaliseringsträvanden. Dessutom har elevpendlingen till och från SSG-orten föranlett en förbättring av den kollektiva trafiken i området.

Ett uttalande av rektor Inggerd Österberg vid SSG-B-skolan i Strömstad förtjänar att återges:

— Mitt intryck är att både lärare och elever trivs mycket bra med SSG-B-skolan, även om det finns detaljer i timplanen som kunde ändras till det bättre. Det viktigaste är att ungdom i glesbygd fått denna möjlighet till utbildning på hemorten eller så nära som möjligt.

Även för kommunerna är det ur näringspolitisk synvinkel av stor betydelse att kunna erbjuda denna service, särskilt som dessa kommuner ofta kämpat med sysselsättningsproblem. SSG-B-skolan har kommit för att stanna!

SSG-skolan nämns nu som ett alternativ till gymnasieform i den södra delen av Östergötland, omfattande Valdemarsvik, Åtvidaberg, Kinda och Ydre. Eleverna i det här området studerar nu i Norrköping, Linköping och Eksjö/Tranås. Resor på 4-6 mil i vardera riktningen. Antalet resmil för gymnasieeleverna i den här regionen skulle minska betydligt med ett gymnasium av SSG-typ.

En gymnasieregion innefattande Valdemarsvik, Åtvidaberg och Kinda med skolan förlagd till Åtvidaberg skulle ha ett elevunderlag på 350 ungdomar i varje årsklass. Det räcker alltså mer än väl för en SSG-B-skola. Tom för ett s k minigymnasium, som nu provas i Tibro i Västergötland.

Av länets tolv kommuner finns det i dag reguljära gymnasier bara i Linköping, Norrköping, Motala, Mjölby och Finspång. Specialkurser på gymnasial nivå finns också i Kinda, Åtvidaberg och Valdemarsvik.

CHRISTER BERG

Grebo-Värna CKF-avdelning hade på tisdagen traditionellt julsamkväm i Värna misstionshus med Margit Mattson som värdinna. Trots snöovädret kom ett 20-tal medlemmar till mötet. På programmet stod sedvanligt julpysel med ljusstöping, tillverkning av julgodis osv. Under pauserna kunde man förse sig med både glögg och kaffe. Efteråt vidtog stor byteshandel.

Åtvids naturförening avslutade på tisdagen höstens verksamhet med en inneträff i IOGT-lokalen. Man beskådade och beundrade diabler och filmer av olika slag. Bl a visade Jacob Johansson en film om korpar. Sammankomsten avslutades med kaffesamkväm.

Milsimmet. Den trettonde veckans resultat av Milsimmet blev att Eva-Lotta Carlsson, Bengt Gruevback, Ann Rehn, Anna Petersson, Annika Fallman, Bertil Brandt, Barbro Ålenius-Nilsson och Gunilla Johansson erövrade var sitt pris. Om en vecka är det dags för den stora finalen.

SSU Åtvidaberg firade i helgen stort jubileum. I år är det nämligen 55 år sedan klubben bildades. Ett 40-tal medlemmar hade mött upp till festligheten som bjöd på mat, såg och musik och mycket annat. Trubaduren Sören Dahlgren inledde firandet med ett mycket fint och uppskattat visprogram. Han överlämnade också en minnesgåva från SSU-Facket. Även andra s-föreningar uppvaktade. En av klubbens medlemmar, Jan Carlsson, gav så en personlig och litet satirisk tillbakablick över de sju år han själv varit med i klubben, vilket uppskattades. Jubileet avslutades med dans.

ÅTVIDABERG

Fortsatt "trögrörlig" arbetsmarknad i Åtvid

170 personer i kön på arbetsförmedlingen i Åtvidaberg. 49 personer, huvudsakligen ungdomar under 25 år, i beredskapsarbete. 20 lediga platser, nästan alla inom vårdsektorn. Sådan var situationen i Åtvidaberg i månadsskiftet november/december. Och sådan har den varit under i stort sett hela det senaste halvåret, säger föreståndare Siri Ohlin. Liten omsättning av lediga jobb, många arbetslösa ungdomar och många beredskapsarbeten.

Den senaste statistiken visar att 112 personer i Åtvid är helt utan sysselsättning, 35 har tillfälligt arbete, 23 har just nu fast anställning men vill ha något nytt och 49 har beredskapsarbete.

Av alla registrerade är 133 kvinnor, varav 18 är igång med beredskapsarbete. Av de övriga 115 är det så många som 98 som inte vill ha arbete någon annanstans än i Åtvid. 13 har för övrigt sökt arbete som de saknar utbildning för.

Bland ungdomarna är läget sådant att det finns 115 registrerade på arbetsförmedlingen. Av dessa har hittills ett 40-tal haft beredskapsarbete. För dem som kommit in på ålderdomshem och andra offentliga institutioner har man löst sysselsättningen fram till månadsskiftet februari/mars.

Vid ingången av december hade man alltså på arbetsförmedlingen 20 lediga platser att erbjuda. Endast tre inom tillverkningsindustrin. De platserna är i dag tillsatta. För övrigt söks sjukvårdsbiträden, praktikanter, förskollärare och några tjänstemän till kommunen.

Duktiga teaterungdomar. Vid fyra tillfällen har Maria Mucchiano-Johansson och hennes teater elever bjudit på teaterföreställning i Alléskolans aula. Fyra tillfällen då aulan varit absolut fullsatt, vilket gett en publik på en bra bit över 1 000 personer. Dessutom fyra föreställningar, som innehållit det mesta en arrangör kan tänka sig: Fina skådespelarprestationer, en bra publik och ett mycket stort gensvar. Den ena pjäsen heter När skutan går läck och till vilken musiker Margareta Foxner bidragit med musik. Pjäsen framfördes av drygt tiotalet elever från årskurs sju med teater i fritt valt arbete. När skutan går läck visades för kommunens lågstadiesbarn. Den andra pjäsen var Astrid Lindgrens Huvudsaken är att man är frisk. Den framfördes av åtta ungdomar från Medborgarskolans teatercirkel, och visades för mellanstadieeleverna i Åtvid. Ledare för båda grupperna var Maria Mucchiano-Johansson.

Terapigruppen för synskadade i Åtvidaberg har avslutat höstterminen med en julfest i Kammarfred. Under samkvämet läste och berättade författarinnan Anna Sparre ur sin senaste bok Farväl amiral. En Lucia med tärnor från en närliggande skola kom på besök. Vidare medverkade komminister Bo Linnros med ett anförande som anknöt till temat Nu tändas tusen juleljus. I anslutning till detta sjöngs advents- och julsalmer. Gruppmedlemmarna tackade de båda handledarna Kerstin Lundström och Vera Leonardson med blommor.

I Hannäs pensionärshem var det julfest på torsdagen. Det var de kommunala terapigrupperna i Gärdserum och Hannäs som med en gemensam samling avslutade höstens verksamhet. Röda korskretsen i respektive församlingar bekostade kaffe med dopp, som intogs vid dukade långbord. Barn från förskolan i Hannäs hälsade på med en egen Lucia, tärnor och en tomt. Vidare förekom allsång innan man slutligen tackade handledarna.

Hantverkarkvinnorna i Åtvidaberg hade på onsdagen sitt sista möte för året. Inledningsvis samlades man kring det dukade bordet, där grötfaten bjöds runt. Under mötet utsågs en ny valberedningskommitté, bestående av Ingrid Widholm, Lisa Wallman och Margareta Edström. Man diskuterade uppläggningsprogram av nästa års program och aktiviteter. Efter förhandlingarna tillverkade man julpynt allt medan sång och musik höll stämningen på topp.

Fullsatt i Åtvids simhall vid Luciasimningarna

Det var absolut fullsatt i Åtvidabergs simhall när Åtvidabergs simsällskap på söndagen anordnade traditionellt Luciafirande. Ja, så många hade sökt sig till simhallen att inte alla som ville fick plats. Vilket med beklagande konstaterades av simsällskapets ordförande Bruno Mellström när han hälsade de omkring 500 besökarna och simmarna välkomna.

Arrangemanget inleddes med ett effektivt fackelsim som utfördes av klubbens egna simmarflickor. Därefter vidtog de traditionella skolmästerkapen i simning för låg- och mellanstadierna. Åtskilliga fina resultat uppnåddes, främst bland flickorna. Nämnas bör särskilt Sofia Larsson i Åk 2, Camilla Johansson i Åk 5 och Ylva de Val i Åk 6.

För en tid sedan hade simsällskapet ett evenemang med simhopparna Ulrika Knape och Mathz Lindberg. Nu bjöd man på ny simhoppsshow. Fast av delvis annat slag, där man speciellt fäste sig vid det nya hoppet Korthuset i topé med hal skruv i spik.

Det var alltså Håkan Skoog, Sture Pettersson, Roger Karlsson, Per Lundqvist och Björn Jonsson som serverade åskådarna en rad nyavarianter av simhopp. Till publikens stora förtjusning. I varje fall den del som satt ett stycke från kanten och lyckades undvika de svåraste duscharna. Håkan Skoog har deltagit i den här delen i fjorton år. Men att han skulle vara något större hopp bland hopparna är det numera ingen som hoppas på.

När vågorna stillat sig kunde Roland Lind påannonsera två rekordförsök. Det gällde klubbrekord på 4x100 medley för pojkar och 4x100 fritt för flickor. Och visst blev det rekord.

Eva Persson, Ylva de Val, Amelie Roseberg och Ulla Mellström

kom i mål på 4.35,9. En putsning av det gamla rekordet med hela 14 sekunder. Pojkarna var inte mycket sämre. Roger Johnsson, Peter Malmberg, Roger Svensson och Björn Jonsson fick 4.40,3 vilket var nära tolv sekunder bättre än det gamla rekordet.

Sedvanliga utmärkelser utdelades även. För bästa Sum-simpresentation under året fick Ylva de Val Wicksells vpr. För bästa kamratskap fick Jesper Pettersson Gip chemicals pris. Gunilla Jonsson och Elaine Edström hyllades för jobbet med festen.

Så var det dags för grand final. Lucia. In i den släckta simhallen tågade Charlotte Holmström åtföljd av en tjuugo tärnor stor kör. Lucian placerades sedan i en gondol och fördes högtidligen runt i bassängen. En mycket effektiv avslutning.

Resultat från skolmästerskapen:

Åk 1, pojkar, 25 m 1) Johan Ohlsson 34,0; flickor 1) Maria Klint 37,5. Åk 2, 25 m, pojkar 1) Mikael Swärd 24,8; flickor 1) Sofia Larsson 24,7. Åk 3, 25 m, pojkar 1) Peter Klint 18,7; flickor 1) Marie Knutsson 24,4.

Åk 4, 25 m, pojkar 1) Anders Karlsson 19,2; flickor 1) Annika Westerberg 16,5. Åk 5, 50 m, pojkar 1) Rikard Lindgren 37,8; flickor 1) Camilla Johansson 34,2. Åk 6 1) Ulrik Asmundsson 33,5; flickor 1) Ylva de Val 31,7.

CHRISTER BERG

ÅTVIDABERG

Lucia kröntes inför 700

Omkring 700 personer i alla åldrar hade på söndagskvällen sökt sig till Åtvids stora kyrka för att vara med om kröningen av Åtvidabergs Lucia 1977. Hela arrangemanget präglades av en ljus och fin stämning i skenet från fladdrande stearinljus och kaskader av kamerablixtar.

Efter ett inledande improviserat preludium av musikkörledaren Ingemar Ericsson sjöng Åtvids ungdomskör säkert och melodriöst Skölds När vintermörkret kring oss står. Till orgelackompanjemang sjöng därefter Maria Mucchiano-Johansson Stilla natt. Lyriskt och rent.

Alltmedan flickorna i ungdomskören framförde Luciasången intågade Åtvidabergs Lucia 1977, Pia Johansson, med fyra tärnor i följe. Kröningen förrättades av kyrkoherde Arne Nilsson som också utdelade de smycken som Köpmannaföreningen i Åtvid skänkt.

Ungdomskören stämde upp i Vittorias Hosianna och Åtvidabergs musikkår under ledning av Hans Malmqvist spelade Epilog ur en Vintersaga av Lars-Erik Larsson och Bohms Still Wie die Nacht.

Kvällens musikaliska höjdpunkt avslutade högtiden. Det var under luciatågets procession ut ur kyrkan då Maria Mucchiano-Johansson sjöng Luciasången på originalspråket. Äkta, rent och känsligt. Balsam för av pop, svensktopp och petreskval söndertrasade musikören.

CHRISTER BERG

Self-avdelning 17 i Åtvidberg hade på lördagen anordnat en Luciafest på Bruksmässen dit många medlemmar med familjer sökt sig. Man inledde med en Luciatåblå med Elisabeth Samuelson som Lucia. Under Luciasången medverkade även flickor ur Åtvids ungdomskör under ledning av Aron Andersson. Denne svarade också för pianomusiken. Kvällens program upptog vidare servering, barnfilmer och dans kring granen under ledning av Gunilla Ekström. Vidare kom förstas tomten på besök och delade ut påsar till barnen. Dansmusiken utfördes för 25:e året av Aron Andersson och Ingvar Lindholm och detta jubileum firades genom att ordföranden Arne Ullbro överlämnade blommor. För festligheterna svarade avdelningens damklubb och klubbmästarna.

Åtvidabergs centerkvinnor stod på lördagen som värdar för en julfest på Östergården. Hela salen var full med gäster då ordförande Lillies Rydberg höll sitt hälsningsanförande. Pensionärerna bjöds på hemgjord ostkaka, frukt, kaffe och underhållning. För den musikaliska underhållningen svarade en del av pensionärsföreningens musikgrupp. Vidare framförde några små barn en luciatablå. De inbjudnas tack framfördes av Torsten Karlsson.

Påkörd drever. På fredagskvällen påkördes en drevertik vid Elvik i Broddebo. Hunden fördes till Åtvidaberg där veterinär konstaterade att hunden var så svårt skadad att den måste avlivas. Polisen vill nu gärna ha kontakt med ägaren till drevertiken.

Stöld i bil. Under veckoslutet gjordes ett inbrott i en parkerad bil på Bruksgatan. Tjuven eller tjuvarna hade tagit sig in genom att bryta upp ventillationsrutan. Stereoutrustning för ca 1 600 kr blev bytet.

Kontrollerad nykterhet. Under den senaste veckan har Åtvidabergspolisen haft flera kontroller av nykterheten vid ratten. Senast i lördags i Falerum. Nykterheten rapporteras vara god för i inget enda fall ändrade filtret färg i balongen.

Trivselklubben Vi reser anordnade på lördagen en medlems-träff i Folkets hus. Klubbens ordförande Robert Ekström kunde hälsa ett 80-tal medlemmar med anhöriga välkomna till de dukade borden. Fstedeltagarna bjöds på ett Luciaspel av klass 4 F i Långbrottskolan med Carina Rosén som Lucia. Barnen och deras lärare Gunilla Ekström fick motta blommor som belöning. Under kvällen visade Bertil Svensson en rad filmer från de resor som klubben arrangerat under året. Vidare förekom musikunderhållning av Nils Karlsson på dragspel och sonen Per-Arne på trumpet. Nils Karlsson ledde också allsången.

Kalkar invigdes. I samband med högmässan i Åtvids stora kyrka på söndagen invigdes olika gåvor som församlingen fått mottaga. Förra prostén i Åtvid hade känt särskalkar och Anna-Lisa Wårme hade skänkt en kanna i kristall. Vidare hade David Rendert tillverkat ett nattvardsbord, en kopia av altaret, till församlingen. Vid nattvardsgången togs gåvorna i bruk för första gången sedan de invigts av kyrkoherde Arne Nilsson. Under högmässan utdelades traditionellt hemstöpta ljus till Kyrkans ungdom, som i sin tur överlämnade dem till olika församlingsbor.

Yxnerum. Vid söndagens högmässa i Yxnerum deltog Björsåters kyrkokör under ledning av kantor Christer Carlsson. Den välbesökta gudstjänsten leddes av komminister Bo Linnros. Efteråt följde kyrkkaffe i församlingshemmet.

13/12

Ökat fotointresse i Åtvid Lokal tävling lockade 130

Den vinnande bilden i Åtvidabergs fotoklubs tävling *Min bästa bild* har tagits av Bertil Franzén

I somras bjöd Åtvidabergs fotoklubb in allmänheten till klubbens första öppna tävling. Under motot *Min bästa bild* fick vem som helst delta i de tre klasserna. Priser utlovades varpå arrangörerna satte sig ner för att räkna in och bedöma bilder.

När bara någon vecka av tävlingstiden återstod hade endast ett tiotal tävlingsbidrag strömmat in. Men snart kunde juryn andas ut. Allt som allt kom 130 bidrag varav över hälften i diabilidsklassen.

Nog hade vi hoppats på ett stort deltagande, säger klubbens ordförande Lars Rasch. Men så här stort intresse vågade vi aldrig räkna med. Men roligt är det.

Under mörka höstkvällar har tävlingsjuryn tittat och bedömt bidragen. Ett svårt jobb, försäkrar Lars Rasch. Särskilt i diabilidsklassen där det fanns åtskilliga bidrag som skulle kunna delta i större tävlingar.

Så småningom kom man fram till följande prislista:

Svartvit: 1) Bertil Franzén. Färg: 1) Bengt Johansson; 2) Jaan Gustavsson; 3) Ingrid Rosander; 4) Karl-Erik Johansson; 5) Rolf Eriksson. Dia: 1) C Klaesson; 2) H Göransson; 3) Morgan Rehn; 4) C Klaesson; 5) H Göransson.

Fototävlingen har visat att det bland åtvidabergarna finns ett stort intresse för fotografering. Eventuellt återkommer vi också nästa år med en liknande tävling, säger Lars Rasch.

Men också på annat sätt har man sett hur fotointresset vuxit i Åtvid. Förutom att aktiviteten ökat i klubben är man med på ett hörn i en fotokurs och upplåter klubblokal och mörkrum för de elever i dagfohögskolan som arbetar med foto.

CHRISTER BERG

Åtvidaberg

Kenth Rosén ny ordförande i ÅMK

Kenth Rosén har valts till ny ordförande i Åtvidabergs motorklubb. Han efterträder Peter Westlund som avböjt omval. I den nya styrelsen invaldes Barbro Jansson till vice ordförande, Arne Kristoffersson som lagledare och Tommy Johansson som förarnas representant.

Det beslutades vid det årsmöte som hölls på Åtvidabergs hotell härförleden. Mötet som samlat ett 30-tal medlemmar leddes av Peter Westlund. En annan viktig fråga som togs upp till behandling är problemet med klubblokal.

För närvarande har man klubblokal i gamla bryggeriet där man, allt frivilligt arbete oräknat, lagt ner ca 11 000 kr. Nu har kommunen sagt upp hyresavtalet från april nästa år. Någon ny lokal har inte anvisats varför frågan nu ska ges högsta prioritet.

Man diskuterade nästa års arbetsplan med Gruvrundan i februari, Grebojakten i maj plus sedvanliga fester, filmer och tävlingsutbyten med andra klubbar.

Av verksamhetsberättelsen framgår att klubbens egna förare under året nådde flera fina framgångar. Hans Joelsson segrade i både Vintersvängen och Högersvängen. Han blev klassegrare i Folkungaloppet och Mjölhylokalen med snudd på totalseger. Lennart Carlsson, Lennart "Fröjrummarn" Johansson, Leif Andersson, Magnus de la Gardie och Hans Wirenmark är andra förare som kört bra.

Årets klubbmästare blev bland A-förarna Stig Johansson, bland B-förarna Hans Joelsson och bland C-förarna Kjell Eriksson.

Karin Bohman Allés Lucia. Luciafirandet i Alléskolan ägde rum på tisdagsmorgonen och som vanligt hade man delat upp firandet i två omgångar så att alla elever skulle kunna njuta av skådespelet. Med musiklärare Margareta Foxner och adjunkt Inger Ragnarsson som ansvariga för den halvtimmeslånga högtidligheten blev Luciafirandet i Alléskolan också i år mycket minnesvärt. Med den stora väljsjungande Luciaören, den ackompanjerande skolorkestern, julsånger som illustrerades med livs levande pepparkakor och tomtar och ett fint Luciafåg med Karin Bohman som årets Lucia i Alléskolan.

14/12

19/12

Chopins Nocturne på oljefat

Nocturne i Ess-dur av Chopin framförd på oljefat av Gay Desperados! Kan det vara något? Ja, faktiskt. Det låter riktigt fint i ett svenskt vardagsrum en vinterkväll. Trots att musiken är inspelad i Trinidad en het karnevals-dag.

Den här versionen av Nocturne kan man höra på den dubbel-LP som Rikskonserter i dagarna givit ut med musik från Västindien (Cap 2004). Inspelningarna är gjorda av folklivsforskaren Kristofer Malm som bodde på ögruppen Små Antillerna åren 1968–72. Här möter oss platser som Puerto Rico, Guadelope, Saint Lucia, Tobago och Trinidad.

På de båda skivorna finns massor av exotisk musik med förvånansvärt fin inspelningskvalitet. En hel sida med bara calypso, en sida med karnevalsmusik. Inte mindre rytmisk är den ceremoniella musiken.

Dubbelalbumet innehåller också rikligt med upplysningar om öarna, befolkningen och musiken. Jan Lindblad har tagit det våldsamt färggranna fotot på en man i karnevalsdräkt som pryder omslaget.

CHRISTER BERG

20/12

Åtvidaberg

Ofog eller sabotage vid vägverkets sandsilo

Om det är ett pojkestreck eller rena sabotage, det vill jag låta vara osagt. Men dyrt har det varit både i pengar och i onödigt jobb. Lyckligtvis har dock ännu ingen olyckshändelse inträffat till följd av tilltagen. Fortsätter man de här "övningarna" blir vi tvungna att polisanmäla hela historien.

Det säger vägmästare Karl-Anders Karlsson i Åtvidaberg. Han är arg. Anledningen är att sandsilon vid Nygårdsområdet vid upprepade tillfällen, både förra vintern och under den här vintern, varit utsatt för rena sabotage.

Bara under den senaste tiden har luckorna vid silon öppnats vid två tillfällen. Med resultat att 20–30 kbm sand rasat ner och totalt blockerat tillfarten. Det är mycket sand, flera lass på lastbil. Dessutom tar det någon eller några timmar att med lastmaskin "städa upp" efteråt.

— När det blivit blixthalka och vi har snabbtryckning på gång har vi inte tid att vänta ett par timmar på att få sand, säger Karl-Anders Karlsson. Det är timmar som det kan hända mycket på ute på vägarna.

Vid andra tillfällen har någon eller några roat sig med att släppa ner knytnävsstora stenar i sandsilon. I sämsta fall upptäcks inte dessa förrän det blir stopp i en sandspridare. Det är lagom trevligt att i snöstorm och i mörker mitt ute på en landsväg stå och gräva fram en sten under en kubikmeter sand, en sten som inte hamnat där av en slump.

— Sammanlagt har de här tilltagen hittills kostat oss flera tusen kronor, säger vägmästaren. I området som är både svårbevaktat och inte alltid tillbommat har vi sett unga pojkar. Jag vill därför vädja till föräldrarna i omkringliggande bostadsområden att de pratar med sina barn om de skador sådana här säkert mycket spännande och roliga tilltag kan ge upphov till. Om ofoget fortsätter måste vi göra polisanmälan.

Automatinbrott. Vid Shell på Linköpingsvägen förövades under veckoslutet ett inbrott i en sedelautomat. Tjuvens byte blev omkring 3 000 kr i kontanter.

21/12

skivnytt

Svensk jazz för utlandet

Jazz! Det är kort och gott namnet på den skiva som Rikskonserter i dagarna ger ut i serien Music in Sweden (Cap 1131). Serien produceras i samarbete med Svenska institutet och skivorna är avsedda att användas som information om svensk musik i utlandet. De båda tidigare skivorna i serien behandlar svenska kompositörer och svensk folkmusik.

Jazz är således i första hand avsedd för utlandet. Av den anledningen är också all information om de medverkande på mappen och den jazzhistoriska översikten i det medföljande häftet avfattat på engelska, tyska och franska. Men skivan finns att köpa i Sverige.

Av den svenska jazzen har man valt att presentera Kustbandet, Arne Domnérus sextett, Guggu Hedrenius Big Blues Band, Nannie Porres Quintet, Bernt Rosengren Quartet, Opposite Corner, Björn Alke Quartet, Rena Rama och Eje Thelin Group.

Det är naturligtvis en väldigt heterogen samling. Det kanske ska så vara. Ändå kan man inte undgå att göra den reflexionen att en hel del namn saknas. T ex Rolf Ericson, Gunnar Siljabloo, Alice Babs, Charlie Norman, Anki Hedmark, Ove Lind, Berndt Egerblad, Lasse Samuelsson.

Nämnas bör också att samtliga inspelningar finns utgivna tidigare. De flesta från 70-talets början. De tål dock fortfarande att höras.

CHRISTER BERG

ÅTVIDABERG

Kommunen är full med svåröppnade dörrar

Vid två tillfällen i år har handikapprådet skrivit till kommunstyrelsen och klagat på att många offentliga lokaler i Åtvidaberg är svårtillgängliga och att kommunen är full med svåröppnade dörrar. Handikapprådet krävde åtgärder. Nu har man i alla fall fått svar.

Ni har med rätta påpekat de problem som finns beträffande allmänna lokalers tillgänglighet för rörelsehindrade, medger fastighetschef Lars Persson i sitt brev till rådet. Dörrar går tungt. Trappor och andra hinder försvårar. Vi har redan försökt göra en del förbättringar.

Beträffande Stallets restaurang och hotell erinrar fastighetschefen om att en ombyggnad är på gång redan inom ett halvår. Här är det redan klart att åtgärder skall vidtas för att underlätta för handikappade att komma in.

Det kommer också att bli bättre i de båda kommunalhusen sedan man nu beslutat att ha kvar förvaltningslokalerna där. Till kommunalkontoret planeras automatiskt öppnade dörrar, bättre hiss och öppningsbar dörr till biblioteket. Till gamla kommunalhuset har redan beslutats om nya dörrstängare.

När det gäller sim- och sporthallen pekar Lars Persson på att problemen där är så stora att man inte kan lösa dem utan mycket stora kapitalinsatser.

Slutligen omtalar Lars Persson att det fortfarande finns möjligheter för handikapprådet att komma med synpunkter på hur de lägenheter ska utformas som ska byggas i det nya centrumhuset.

Personnytt. Kommunstyrelsen har bland 17 sökande utsett Sven Olov Söderström på den nyinrättade tjänsten som Ingenjör vid fastighetskontoret. Söderström jobbar för närvarande på Kai Bro Sörensens Arkitektkontor i Åtvidaberg.

Skärpt kravrutin. Kommunen kommer från årsskiftet att tillämpa nya kravrutiner. Så text får man i fortsättningen bara en påminnelse om sin obetalda räkning. Sedan följer nog så snabbt ett krav med både inkassokostnad och dröjsmålsränta som extra kostnad. Bettalar man inte då så blandas både tingsrätt och kronofogde in. Betydligt snabbare än hittills.

Personnytt. Socionom Agneta Holmborn-Andersson, Åtvidaberg, har av kommunstyrelsen anställts på halvtid i sex månader som projektledare för SAISP. Förkortningen står för Sociala aspekter i samhällsplaneringen, en försöksverksamhet som Åtvidaberg är med i. Statliga bidrag skall täcka merparten av kommunens kostnader för SAISP.

Facitinformation i kommunstyrelsen

Vid kommunstyrelsens sammanträde på måndagen deltog Facits platschef i Åtvidaberg, direktör Göran Arvidsson, med en tidslång muntlig redogörelse för sysselsättningsläget vid företaget. Politikerna hade också möjlighet att ställa frågor och få en del av dem besvarade.

Av Göran Arvidssons föredragning framgick att man på Facit inte räknar med några större förändringar under det kommande året. De omkring 1 550 som nu är anställda vid Facitenheterna i kommunen kan räkna med fortsatt anställning. Det är i varje fall företagets strävan.

På frågan om Facit kommer att ge större utrymme för nyanställning av ungdomar förklarade Göran Arvidsson att företaget inte kan lämna några sådana löften. Ett högkonjunkturläge skulle naturligtvis göra situationen mera gynnsam.

Fel i Björsäter. Flera fastighetsägare i Björsäter har fått felaktiga va-räkningar. Avgifter har debiterats för fastigheter där dagvattenledningar inte finns. Det har uppmärksammats av flera i Björsäter där man nu vill ha rättelse. Kommunstyrelsen har givit gatukontoret i uppdrag att verkställa en inventering i frågan.

Ramar för bostadsbyggande. Länsstyrelsen har nu fördelat ramarna för bostadsbyggandet nästa år. Åtvidaberg har tilldelats 7 000 kvm våningsyta att byggas med statligt stöd. Det kan jämföras med 10 000 kvm i år och 14 400 kvm förra året. Skulle kommunen behöva bygga mer så finns det kvar 30 000 kvm i en reservram hos länsstyrelsen. Nästa år får dessutom fem lägenheter byggas utan stöd av statligt lån.

Borgen för järnväg. 1972 tecknade Åtvidabergs kommun borgen för ett lån på 840 000 kr till Åtvidabergs Trävaru AB. Lånet skulle finansiera del av kostnaderna för byggande av järnväg till Viresjö. Nu vill bolaget att kommunen förnyar sitt borgensåtagande i tre år för ett lånebelopp på 665 000 kr. Kommunstyrelsen har tillstyrkt.

Fjärrkontroll i Grebo. Vattenverket i Grebo skall i framtiden kunna fjärrkontrolleras. Eventuella fel på verket skall kunna upptäckas via länsalarmeringscentralen i Norrköping. Utrustningen för systemet beräknas för Grebos del kosta 44 600 kr plus moms. Gatukontoret har fått klartecken från kommunstyrelsen för ett köp.

Jordvarmt hus. En fastighetsägare på Backfallsvägen har fått tillstånd av kommunstyrelsen att utnyttja parkmark för uppvärmning av sitt hus. Villaägaren tänker installera ett jordvärmsystem. Eftersom hans egen tomt är för liten vill han använda 375 kvm av kommunens intilliggande parkmark för att där lägga ner en jordvärmslang.

Par "lånar" pengar av gamla

Två fall av något som kan betecknas som åldringsbedrägeri har förekommit i Åtvidaberg på den senaste tiden, två fall som polisen känner till. Men man misstänker att fler fall förekommit utan att de anmälts. Båda gångerna har tillvägagångssättet varit ungefär detsamma och det har varit äldre kvinnor som blivit lurade på mindre belopp av en man och en kvinna i 50-årsåldern.

I ena fallet hade en kvinna ställt köksdörren på glänt för att vädra. In kliver ett par och börjar prata, fråga och gå runt och titta. Kvinnan blir rädd och orolig för vad paret egentligen är ute efter. Hon förmås slutligen låna ut 100 kr på fyra dagar varefter paret ger sig iväg. "Lånet" har inte återbetalats.

I det andra fallet slutade paret besök med att man fick låna 200 kr till mat sedan kvinnan man gått in hos blivit tillräckligt ängslig. Inte heller det "lånet" har betalats tillbaka.

Om det här tillvägagångssättet att låna pengar sätts i system går det under rubriken åldringsbedrägeri. Polisen i Åtvidaberg vill därför gärna ha kontakt med fler som haft besök av paret. I nuvarande läge kan man inte göra annat än varna särskilt äldre och ensamboende för det snabbpratande paret.

Släpp inte in dem, låna inte ut några pengar till dem och ring till oss, uppmanar polisinspektör Carl-Erik Weideryd. Visserligen är det snart jul men det får ändå vara måtta på givmildheten.

Avslutningar i Grebo. På måndagen avslutades Ansvarsverksamheten i Grebo för hösten. Efter ett Luclatåg i Grebo kyrka med Malin Bergman som Lucia samlades barn och föräldrar till saft- och bullfest i församlingsgården. Som ett tack för fint arbete överlämnades julklappar till ledarna Kerstin Wretman, Marianne Roth och Per Boo. Till sist visades ett par filmer. Tidigare har kyrkans barntimmar i Grebo haft avslutning i församlingsgården. Verksamheten har bedrivits av Grebo församling och EFS med Per Boo och Staffan Eklund som ledare.

Den nya brandstationen dyrare. Som bekant har man beslutat att flytta brandstationen till f d Fallmans garaget i Industriområdet Fågelsången. En första beräkning av kostnaderna för ombyggnaden av lokalerna pekade på en slutsumma på 1 250 000 kr. Den nu avslutade förprojekteringen visar dock på 1,4 milj. Centrala byggnadskommittén har fått kommunstyrelsens uppdrag att fullfölja projektet. Vidare har kommunstyrelsen godkänt att projekteringsarbetet överlämnas till Kai Bro Sörensens Arkitektkontor och att K-Konsult får fullfölja projektering beträffande VVS och el.

Emes Olssons uppdrag förlängs till hösten

Näringslivskonsult Emes Olsson får jobba vidare, i första hand fram till den 1 augusti då man räknar med att en nyinrättad tjänst för näringslivsfrågor skall kunna tillsättas, därefter under den tid som behövs för att den nyanställda ska kunna hinna sätta sig in i den åtvidabergska lokaliseringsproblematiken.

Det beslutade kommunstyrelsen på måndagen. Dock inte utan en stunds meningsutbyte. Bengt Persson (fp) ansåg att Emes Olssons uppdrag borde upphöra vid årsskiftet och att kommunen i stället engagerade ny konsult. Men Bengt Persson fick inte gehör för den åsikten.

Robert Rydberg (c) reserverade sig mot att en särskild näringslivskonsulttjänst inrättas. Han vidhöll centergruppens tidigare uppfattning nämligen att lokaliseringsfrågorna tas om hand av kommunkansliet och att ett närmare samarbete med Östergötlands företagareförening kommer till stånd.

Men Emes Olssons uppdrag förlängs således. Först ska nu kommunkansliet utarbeta förslag till befattningsbeskrivning för den nya tjänsten för näringslivs-, sysselsättnings-, planerings- och informationsfrågor. Därefter utanonseras tjänsten.

Tomtförsäljningar. Kommunstyrelsen har beslutat sälja fastigheten Spillkråkan 4 i Fiskarhagen till Ole Henriksson för 32 100 kr. Vidare säljs åtta tomter i Mårsångsområdet i Grebo till 38 500 kr styck. Köparna är Sone och Monica Svedlund, Rojne Pettersson, Leif Arvidsson, Åtvidabergshus, Bengt och Anne-Marie Wallin, Kjell och Yvonne Walfridsson, Sigurd Persson och Göran och Monica Birgersson.

Hyreshöjning. De som hyr bostäder eller lokaler som ägs av kommunen får bereda sig på högre hyror nästa år. Tretton procents höjning i bostäder och 18 för lokaler. Procentsiffrorna följer de höjningar som från årsskiftet gäller för stiftelsen Åtvidabergshems bostäder. Den nu beslutade hyreshöjningen gäller inte kommunens pensionärlägenheter för vilka man redan beslutat om höjningar av en helt annan kaliber.

Miljonköp. Nils-Erik Cedergren undrar i en skrivelse till kommunstyrelsen om kommunen önskar utöva sin förköpsrätt till fastigheten Tröskan 1. Det handlar alltså om Göta lantmäns anläggning i Fågelsången Industriområde. Tomtarealen är nära 18 000 kvm och köpeskillingen 1,8 milj kr. Kommunstyrelsen har uppdragit åt kommunkansliet att studera frågan närmare innan man ger besked. Däremot beslutade man avstå från kommunens förköpsrätt beträffande fastigheten Lastbilen 5 i industriområdet. Tomtarealen är 1 145 kvm och köpeskillingen 225 000 kr.

Föräldrade donationsfonder skall ses över i Åtvidaberg

23/12

... och skall av den årliga räntan var och en på socknens ålderdomshem erhålla en krona varje julafton ..."

Så står det faktiskt i Fröken Sjömans donationsfond, en fond som är över 50 år gammal. Den består av 500 kr och är avsedd för de som bor på ålderdomshem i Gärdsrum socken. Men någon krona får de inte i år heller. Sociala centralnämnden i Åtvidaberg, som förvaltar fonden, köper julblomsor i stället. Man menar att donatorn nog inte kunde föreställa sig att kronan skulle bli så lite värd i framtiden.

Centralnämnden förvaltar flera mer eller mindre märkliga fonder och beslöt vid sitt sammanträde på tisdagen om utdelning. Sammanlagt utdelades närmare 5 000 kr i en massa småposter. Man tillsatte också en kommitté, som skall titta närmare på möjligheten att ändra på förutsättningarna för en del fonder så man kan få någorlunda storlek på gåvorna och lättare att hitta mottagare.

Föräldrat språkbruk vill man också rensa bort. Eller vad sägs om följande exempel:

Då ingen vet när Herren behagar hädankalla mig hafver jag efter eget gottfinnande med fri vilja och sunt förnuft beslutat att sedan jag med Döden är afgången till Gärdsrum församlings fattigkassa testamentera ett tusen riksmunt. Räntan av dessa omförmälda 1 000 riksdaler skall årligen till julgåva lika fördelas mellan de i omförmälda sockens bästbehöfvande och ålderstigna fattighjon. (Karin Eriksdotters fond från 1874.)

Eller ur Mellnska fonden i Grebo från 1890: Hälften af ränteinkomsten utdelas vid julkunden årligen såsom julgåva till gudfruktiga, verkligt fattiga och behöfvande personer inom församlingen. Den andra hälften delas i fyra lika lotter och utdelas till fyra äldre obotligt sjuka och behöfvande personer inom församlingen.

J P Pettersson i Gullebo hade problem med storleken på den skänkta summan. Han satsade dock 1876 1 000 kr. Men om A J Andersson i Örminge betalade sin skuld på 3 000 kr så skulle den summan gälla i stället.

J P:s anledning till fonden var storsint: Då med Guds hjälp varit mig förunnadt att under min verksamhet haft framgång i mina företag vill jag härmed ihågkomma mindre lyckliga medmänniskor.

I Åtvidabergs bruksfolks pensionskassafond från 1913 ingår följande klausul: Fondens afkastning får emellertid aldrig tagas i anspråk för lindring af kommunens fattigvårdskostnader utan skall användas för ändamål som kommunen lagligen ej är skyldig bestrida, såsom t ex lindring af sviter af barnförämling, sanatorievård, tandhygien, studiehjälp o d.

□ ANNA BIELKE BÄST

Den donator som bäst av alla lyckats undvika krystade formuleringar, en massa förbehåll och rikta sig till personer med speciella sociala problem är Anna Paulina Bielke, som 1947 skrev kort och gott: Ett belopp av 30 000 kr skall bilda en fond

som skall stå under förvaltning av Grebo kommun. Kapitalet får icke minskas. Avkastningen av fonden skall årligen utdelas till de mest behöfvande inom Grebo socken.

Inga krusiduller där inte. Problemet är bara om kronan fortsätter att sjunka i samma takt som hittills. Om den dag kommer då avkastningen blir lika lite värd som kronan i Fröken Sjömans donationsfond.

CHRISTER BERG

ÖC torsdag 22 december 1977 17

ÅTVIDABERG

65 000 kr donerade för pensionärstrivsel

Vid sin bortgång för drygt två år sedan testamenterade Elis Nilsson i Golvsätter, Grebo, huvuddelen av sin kvarlåtenskap till Åtvidabergs kommun. För medlen skulle bildas en fond, Elis Nilssons fond, och avkastningen av beloppet användas till underhållning och trevnad för de pensionärer som bor i Östergården och Grebo ålderdomshem.

Nu är formaliteterna klara och sociala centralnämnden har tagit emot fondmedlen som nu uppgår till 65 000 kr plus viss ränta. Ännu har dock inga beslut fattats om utdelning av fonden. Men på Östergården och ålderdomshemmet i Grebo kan man se fram emot ett par rejala fester.

Dåliga bud i Falerum. Åtvidabergs kommun har tidigare beslutat sälja fastigheten Tingetorp 1:10 i Falerum. Kommunens värderingsman uppskattade fastighetens värde till 150 000 kr. Anbud infordrades. Ett anbud inkom. På 110 000 kr. Det tyckte kommunen var litet och annonserade på nytt. Ännu ett anbud inkom. Nu på 75 000 kr. Kommunstyrelsen har nu beslutat sälja fastigheten till Sune Hellström för 110 000 kr. Fastigheten säljs i befintligt skick.

Beredskapsjobb nästa år. Oförliga förvaltningar i Åtvid har i en rapport till kommunstyrelsen sagt att man kan ta emot sammanlagt ca 35 ungdomar i beredskapsarbeten. Kommunstyrelsen har beslutat söka statligt bidrag för 40 ungdomar från den 1 februari till halvårsskiftet. Från början av april tillkommer ytterligare ett tiotal beredskapsarbeten på gatukontoret. Därmed har kommunen ökat antalet platser i beredskapsjobb med ca 15 jämfört med hösten 1977. Ungdomarna ska bedriva meningsfullt arbete.

Remissvar om barnomsorg medför ingen ändring

Sociala centralnämnden behandlade på tisdagen de synpunkter beträffande barnomsorgsplanen för åren 1978-82 som inkommit till nämnden. Sammanlagt har sju organisationer eller liknande haft synpunkter på den framtida barnomsorgen i kommunen så som centralnämnden skissat förslaget.

Metalls avd 140 anför att målsättningen måste vara att ge alla som söker daghemsp plats utan längre väntetid. Man vill också att spädbarnsavdelningar införs. Vidare anser Metall att familjedaghem bara skall vara ett komplement till daghem. Därför måste flera daghem till och Metall föreslår att man undersöker möjligheten att använda tomma lägenheter i Eksätter.

De kommunalanställda barnsköterskorna i Åtvidaberg och förskollärarna och fritidspedagogerna vid Alundagården och Eksättersgården har inkommit med likalydande remissvar. Man pekar på att lokalfrågan för barnomsorgen i Björsäter måste lösas och det angelägna i att utredningen om syskongrupper på Alunda påskyndas. Vidare vill man se hur stor procent av den kommunala budgeten som går till barnomsorgen. Slutligen kritiserar prutningen av två assistentjänster.

Kulturnämnden pekar också på att lokalfrågan i Björsäter måste lösas där också kulturnämnden är en av intressenterna. Man behöver bättre bibliotekslokaler. Kulturnämnden vill också få delta i utbildningen av barnomsorgspersonalen. Varför anges inte.

Två politiska partier har svarat. Centern vill ge förslaget sitt stöd och hoppas att kommunen i framtiden kan erbjuda långt mer utbyggd barnomsorg än i dag.

Kds föreslår att man utreder möjligheterna att ge kommunalt stöd till vård av små barn i det egna hemmet. Den primära inriktningen på samhällets barnomsorg borde tagit sikte på ett bättre stöd till alla barnfamiljer och inte som nu starkt subventionera den samhällseliga institutionsvården av barn, säger kds bl a.

Sociala centralnämnden har gått igenom remissinstansernas skrivelser. Men de framlagda synpunkterna har inte föranlett några ändringar i barnomsorgsplanen.

ÅTVIDABERG

I Grebo blir det pengar över

Under sommaren har spåntaket på Grebo kyrka fått en ordentlig ansiktslyftning. Hela arbetet var kostnadsberäknat till 105 000 kr. Och det vet man ju hur det är med anslag. Dom räcker aldrig till.

Men i Grebo räckte pengarna mer än väl. Det blev till och med 21 000 kr över. Den summan beslutade Grebo kyrkofullmäktige i veckan att reservera för kyrkans yttre upprustning. Kyrkan behöver nämligen också målas om. Nu fick man en fin grundplåt till det arbetet.

Kyrkofullmäktige godkände också kyrkorådets förslag att reparera orgeln för 15 000 kr. Till skillnad från Åtvids församling anlätade man i Grebo en svensk orgelbyggerfirma. Till detta sammanträde var reparationerna redan gjorda och det blev to m ett par tusen kronor över. Dessa pengar ska man använda till stämning av orgeln i vår.

På sina håll befarade man i Grebo att orgeln skulle vara i så dåligt skick att det knappast skulle löna sig att reparera den. Men nu räknar man med att orgeln håller i flera år och kantor Rolf Gordon har förklarat sig nöjd med reparationen. Den tillsatta kommittén för orgelfrågans lösning kan nu arbeta i lugn och ro på en långsiktig lösning. Grebo kyrkofullmäktige beslutade också omvälja sitt presidium, bestående av ordförande Gösta Andersson och vice ordförande David Johansson.

Fotbollsfest för knattelag. På annandagen arrangerar Falerums IF för första gången i inomhusturnering i fotboll för knattelag. Turneringen spelas i sporthallen. Förutom Falerums IF ställer knattar från Storsjö IF och Grebo IK upp. Flera lag har tillfrågats men tackat nej. Alla kommer att spela mot alla och därefter koras innehavaren av Roland Anderssons vandringspris. Roland Andersson är lagledare för knattelaget i Falerums IF. Förutom själva fotbollen kommer det också att pågå en del andra aktiviteter runt arenan.

Dyrare hyra lottkiosk. Fritidsnämnden har beslutat höja hyrorna för lottkioskerna i Åtvidaberg. I fortsättningen får varje förening betala en procent av lotteriets storlek. Det innebär en 100-procentig höjning av hyrorna för lotterier upp till 15 000 lotter. I dag är hyran för varje lotteri över 15 000 lotter fixerad till 100 kr. I fortsättningen gäller enprocentregeln.

Nej till bidrag. Åtvidabergs lokalavdelning av De handikappades riksförbund har fått avslag av regeringen på sin ansökan om bidrag ur allmänna arvsvonden för att asfaltera gårdsplanen vid sommarhemmet Smedstorp.

Par fortsätter "låna" pengar av äldre

Härmedagen varnade polisen i Åtvidaberg för ett undersåsigtpar i 50-årsåldern som hälsat på två äldre ensamma kvinnor och förmått dem att låna ut pengar, summor om 100–200 kr som inte betalats tillbaka. Paret har gått tillväga på ett sådant sätt att det gränsar till vad som kallas åldersbedrägeri. Dvs man har utnyttjat äldre människors situation, oro och rädsla för att "låna" pengar.

Till polisen har nu anmälts ytterligare fem–sex fall där av allt att döma samma par varit i farten. Senast på fredagen gick paret, där särskilt mannen har lätt att tala för sig, en runda i Grebo bland pensionärerna. I Grebo hade man nämligen tidigare framgångsrikt lyckats "låna" 200 kr av en 87-årig man.

Paret som relativt nyligen flyttade in i Åtvidaberg gör således små utflykter i kommunen och har också varit ner mot Kisagränsen. De inte bara lånar pengar. Det händer också att de säljer dukar bl a.

Polisen i Åtvidaberg uppmanar återigen särskilt ensamstående äldre människor att inte låna ut några pengar till paret. Hur vackert de än talar om hunger, återbetalning m m. Den som haft besök av dem bör också kontakta polisen i Åtvidaberg.

Föreningsbidrag. Närmare 9 000 kr beviljade fritidsnämnden olika sökande föreningar i bidrag vid årets sista sammanträde. Fri-luftsfrämjandet fick 1 110 kr i ledarutbildningsbidrag och 355 kr för installation av telefonsvarare vid Sockertoppen. Åtvidabergs sportskytteklubb beviljades 696 kr för inköp av luftgevär och banor. Åtvidabergs IF beviljades 1 802 kr i lägerbidrag och 1 104 kr i ledarutbildningsbidrag. Handbolls-föreningen Åtvid fick 569 kr för inköp av bollar. Åtvidabergs sportdykarklubb fick 2 000 kr för att bygga om gamla dykapparater. Åtvidabergs bågskytteklubb erhö-ll 561 kr i lägerbidrag. Startbidrag om 300 kr utbetalas till Björ-sätters 4H och Grebo IK:s ungdomssektion. Däremot fick inte handbolls-föreningen bidrag för deltagande i en tävlingsturnering och inte heller fick fältbiologerna bidrag för deltagande i en konferens eftersom ansökan inkom för sent.

Dyrare hyra kanot. Fritidsnämnden har diskuterat hyror för lån av kanoter nästa år. Följande prissättningar tilltalade nämnden: per timme 10 kr (en ökning med 3 kr), per dag 45 kr (+10), per dygn 50 kr (+5), per vecka 225 kr (+50) och för kanotvagn 25 kr (+5).

Julens högtider i Björsäter

Julhelgens sammankomster i Björsäter inleddes på julaftonen med en festlighet på Ålderdomshemmet i Björsäter. Kommis-ster Per Boo höll en kort andaktsstund. Till Lennart Falls orgelackompanjemang sjöng man flera julsånger.

Senare på dagen hölls den traditionella julbönen i Björsätters kyrka. Per jboo ledde den lilla enkla andaken som samlat relativt många besökare.

Julottan lockade som vanligt många Björsättersbor till kyrkan som nu var fullsatt. Predikant och liturg var konminister Per Boo. Vid orgeln jänstgjorde kantor Christer Carlsson som också ledde kyrkokören. Introitus sjöngs som växelsång med Per Boo.

Fotbollens dag blir större. I ett par omgångar har aktivitetskommittén i AFF anordnat vad man kallar Fotbollens dag. Nu har man för avsikt att göra arrangementet riktigt stort med intresse för alla invånare i kommunen. Hur det skall gå till vet man inte riktigt än men man håller som bäst på att höra med köpmän och kommunala institutioner om de vill vara med. Bl a har man frågat om inte fritidsnämnden vill ge bidrag till artister och underhållning. Fritidsnämnden svarar att man som hittills upplåter planer gratis och i övrigt avslår begäran om bidrag.

Personnytt. Till ny biträdande fritidsgårdsföreståndare efter Bo Södergren har en kommitté inom fritidsnämnden beslutat anställa Kenneth Johansson, Åtvidaberg. I april kommer fritidsintendent Gösta Petersson att sluta sin anställning i Åtvidaberg. Han har fått ett nytt jobb som intendent i Askersund.

Kom ihåg lekplatserna. Fritidsnämnden har tittat på det förslag till ändring av stadsplan för centrala Åtvidaberg som nu är under utarbetande. Det stora projektet är som bekant en ny byggnad vid Adelsvärdsgatan mitt emot Stortorget. I den nya byggnaden planeras för ett tiotal lägenheter. Fritidsnämnden tycker att planerna glömt bort barnen. De måste få lämpliga lektytor och inte bara parkeringsplatser att vara på, säger fritidsnämnden i sitt svar till byggnadsnämnden.

Åtvidaberg

Grebo kyrka fullsatt vid julottan

Grebo kyrka var fylld till sista plats vid årets julotta. Det betyder att omkring 400 besökte julottan. Predikant och liturg var konminister Per Boo. Kyrkokören medverkade under ledning av kantor Rolf Gordon och sjöng som postludium Av himlens höjd oss kommet är av Pachelbel.

På julaftonen hölls traditionsenlig julbön på Grebo Ålderdomshem. Till orgelackompanjemang sjöng Grebo ungdomskör ett helt program med julsånger. Kommis-ter Per Boo höll en kort betraktelse över julevangeliet. Därefter tog man för sig av de dukade borde och en jultomte delade ut blommor till pensionärerna. Karl Johansson framförde de inbjudnas tack till de medverkande och till personalen.

Ett ekumeniskt Julmöte med deltagande av de olika församlingarna i Åtvid hölls på juldagen i Pingstkyrkan. Det var ett julmöte med tonvikt på sång och musik. Smyrna församlingens pastor Nils-Göran Andersson kunde hälsa ett stort antal besökare välkomna. Pastoratsadjunkt Göran Dellskog läste inledningsorden varpå Ingrid Rydmark sjöng till ackompanjemang av Lennart Rydmark. Vidare sjöng Marianne och Pär Hugosson duett och Smyrna församlingens sångare under ledning av Christer Berg. Tillsammans sjöngs flera julsånger. I sitt tal utgick kapten Lisbeth Wesslund från orden Dig Jesus vi behöva. Till sist höll kyrkoherde Arne Nilsson en kort avslutning.

Julottan i Yxnerums kyrka samlade i år närmare 100 besökare. Predikant och liturg var pastoratsadjunkt Göran Dellskog och för orgelmusiken svarade Sten-Åke Karlsson. Vidare medverkade Kjell Askföj med trumpet solo. Kollekten till Luthern hjälpen inbringade över 400 kr.

Julottan i Pingstkyrkan lockade i år närmare 200 besökare vilket är det mesta på flera år. Högtiden leddes av pastor Nils-Göran Andersson. Barnkören Klängen medverkade med Sören Carlsson som dirigent. Dessutom sjöng Christer Berg solo. På annandagen hölls en välbesökt sångguds-tjänst i Pingstkyrkan. Nils-Göran Andersson leddes mötet som präglades av en myckenhet sång och musik. Kören deltog under ledning av Christer Carlsson och sångarna med Christer Berg som dirigent. Solosång utfördes av Elis-Britt Andersson och Christer Berg. Tillsammans sjöng de också duett med sångarna.

Åtvidaberg

I Missionskyrkan hölls på onsdagen en missionsgudstjänst med insamling till Svenska missionsförbundets yttre mission. Insamlingen gav 2 040 kr. Gudstjänsten leddes av pastor Pär Hugosson som även sjöng till eget gitarrackompanjement. Gästande talare var missionär Märta Ekelund. Hon berättade om missionen i Kongo där hon verkat under två perioder. Ulla och Gunnar Lind utförde duettsång och Olov Lagerlöf läste missionsstyrelsens julbrev. En hälsning upplästes från Cecilia Lagerlöf i Teheran. I det efterföljande samkvämet svarade Märta Ekelund på frågor om verksamheten i Kongo.

Fackeltåg i Falerum. Falerums IF stod på juldagen som initiativtagare till början av en ny tradition i Falerum. Man anordnade då ett fackeltåg till julottan i Gärdserums kyrka. Närmare trettio upplysta morgonpigga deltog i fackeltåget den omkring två kilometer långa vägen. Nästa år hoppas arrangörerna på snö. Då blir det släddar med bjällerklång som extra inslag.

Kyrkostämman i Yxnerum. Efter onsdagens gudstjänst i Fröjerums missionshus, där pastordjunkt Göran Dellskog predikade, hade kyrkostämman i Yxnerums församling sammanträde. Förhandlingarna leddes av Elias Lundh. Mest tiden ägnades åt att diskutera Yxnerums kyrkas yttre renovering. Man väntar nu på att konsultens konstnadsberäkning ska bli klar. Därefter kommer man att fatta beslut om finansiering och begära in offerter från olika entreprenörer. Avsikten är att arbetet skall utföras under 1978. För ändamålet har man omkring 100 000 kr fonderade. Vid stämman omvaldes också Folke Hanström och Gunnar Orrklint till revisorer.

Smått och gott

Hallrekord av Ingemar

I BK Slagets bowlingtävling har hallrekord i Åtvidaberg satts av Ingemar Pettersson, Gamleby BK, som redan tävlingens tredje dag prickade in 1700 poäng jämnt. Därmed överträffade han Linköpings spelaren Christer Hjelm gamla rekordnotering med 13 pinnar. Gamlebyiten passade också på att sätta hallrekord på sex serier med 1275.

Ingemar Pettersson spelade oerhört jämnt med sju serier över pari. Frånsett andra seriens 180 låg de övriga serierna mellan 208 och 224.

Damklassens ledare Siv Nilsson, BK Spiralen, Norrköping, slog 1560. I klasserna C och D är det hemmaspelare i ledningen. Helge Nilsson, BK Slaget leder C på 1570 och Per-Olof Karlsson D-klassen på 1454. Tävlingarna pågår till den 8 januari så än kan mycket hända.

Åtvidsnämnd har varnat tjänsteman

Hälsovårdsnämnden i Åtvidaberg har beslutat tilldela sin tjänsteman en skriftlig varning. Under det gångna året har klagomål från olika håll riktats mot hälsovårdsinspektören. Klagomålen har nämndens ledamöter i flera fall funnit befogade.

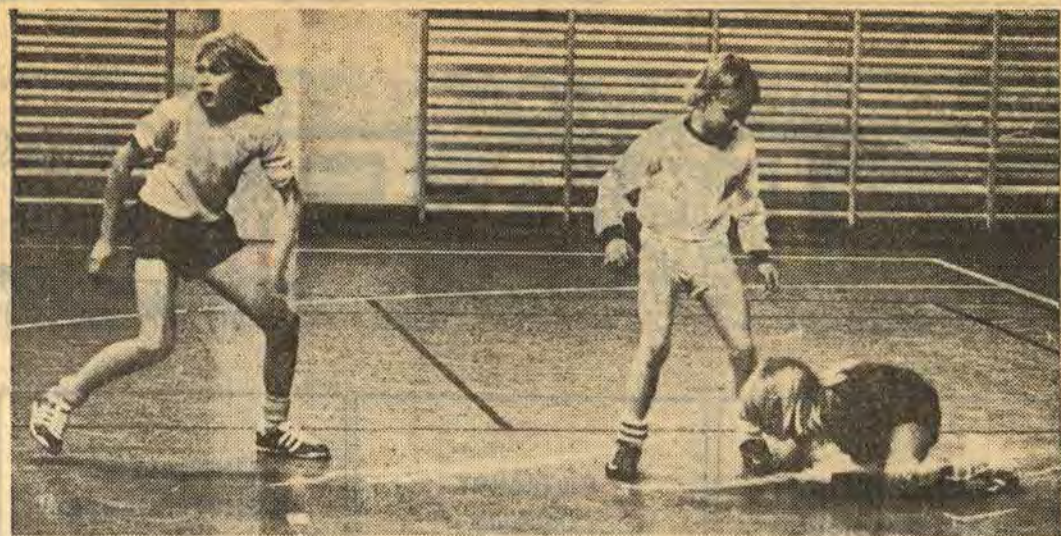
Kommunens revisorer och en jurist från Kommunförbundet har varit inkopplade. Revisorerna har bl a ifrågasatt en del utbetalningar som gjorts. Beloppen har återbetalats av tjänstemannen.

Hälsovårdsnämnden har nu vid ett sammanträde förtydligat hälsovårdsinspektörens instruktion på flera punkter. Enligt nämndens ordförande Lars Nestor anser man nu frågan utagerad.

Åtvidaberg

Julottan i Värna kyrka hade samlat rikligt med gudstjänstbesökare. Gudstjänsten leddes av komminister Bo Linnros. Dessutom medverkade kantor Birgitta Andersson med solosång.

Julottan på Frälsningsarmén samlade i år nästan fullsatt lokal. Gudstjänsten leddes av kapten Lisbeth Wesslund som inledningsvis läste en dikt om Bellehem och talade om julevangeliet. Därefter sjöng Annika Gustavsson. Julottan inramades med att man spelade upp Arne Lamberths inspelning av Det är en ros utsprungen. Efter gudstjänsten samlades man till ottekaffe i ungdomslokalen.

Huvudfigurerna i finalmatchen mellan Grebo IK och Falerums IF: skyttekung Peter Fransson och målvakten Anders Hellman. Men den här gången kunde Falerumspojken freda sitt mål

Grebo pojkar vann första upplagan av Falerums IF:s inomhusfotboll

Sällan eller aldrig har det anordnats så många inomhusturneringar i fotboll som den här perioden mellan de riktiga säsongerna 1977 och 1978. Men varför har ingen tänkt på knattarna, frågade man sig i Falerums IF en dryg mil öster om Ätvidaberg. Varpå man omedelbart anordnade en turnering på annandagen i sporthallen i Ätvidaberg.

I turneringen deltog ett 40-tal pojkar från Falerums IF, Grebo IK och Storsjö IF. Visserligen hade man tillfrågat fler föreningar för att få litet bredd på turneringen. Men nu var det bara de här tre som kunde ställa lag på benen.

Sedan Peter Ohlin hälsat både spelare och den omkring 100 personer stora publiken välkommen kunde tävlingen om första teckningen i Anita och Roland Anderssons vandringspris börja. Första paret ut var Grebo mot Storsjö. Grebo pojkarna vann tämligen komfortabelt med 3-0 sedan Stefan Johansson, Johan Grunning

och Peter Fransson gjort var sitt mål.

I pausen spelade gamla Falerumsstjärnor en match mot ett lag med nyförvärv. De gamla behärskade underlaget bäst och vann med 4-1. Nästa turneringsmatch stod mellan Falerum och Storsjö. Det blev dagens jämnaste kamp där Storsjö vann med matchens enda mål.

Som förmatch till finalen utkämpade Falerums spritt nya damlag en ojämn kamp mot en samling varelser i frack, boxhandskar, totemasker m m otillåten utstyrel. Kampen vanns dock rättvist av damerna efter protest.

Också i finalen visade sedan Grebos pigga pojkar var skåpet skulle stå. 3-0 blev det till Grebo. Två mål gjorde dagens skyttekung Peter Fransson och ett mål gjorde Stefan Johansson. Hade det inte varit för Anders Hellman i Falerumsmålet kunde det blivit åtskilliga mål till.

Populär prisutdelare var allsvenska målvakten Thomas Wernersson som fick överlämna vandringspriset till lyckliga grabbar i Grebo IK. Samtliga spelare fick var sin plakett till minne och prisutdelaren liksom domaren Åke Karlsson fick blommor.

CHRISTER BERG